



UOHSX009F9RK

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0308/2015/VZ-08479/2017/531/Est

Brno: 9. března 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 26. 5. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava - Poruba,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „VŠB - TUO Nová budova fakulty elektrotechniky a informatiky – dodávka interiéru“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 9. 2012 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 5. 9. 2012 pod ev. č. 220356, ve znění oprav provedených dne 24. 10. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S 172-284262, ve znění oprav provedených dne 3. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 212-350118, jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 11. 11. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 220-382996,

rozhodl takto:

Správní řízení vedené pod sp. zn. S0308/2015/VZ ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava - Poruba – tím, že při zadávání veřejné zakázky „VŠB - TUO Nová budova fakulty elektrotechniky a informatiky – dodávka interiéru“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 9. 2012 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 5. 9. 2012 pod ev. č. 220356, ve znění oprav provedených dne

24. 10. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S 172-284262, ve znění oprav provedených dne 3. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 212-350118, jejíž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 11. 11. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 220-382996, nepostupoval v souladu s § 82 odst. 2 citovaného zákona, když dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na shora jmenovanou veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče – ZK Design a.s., IČO 25864068, se sídlem Osvoboditelů 355, 747 64 Velká Polom – v němž byl stanoven odlišný termín provedení předmětu plnění jmenované veřejné zakázky, než v uzavřené smlouvě ze dne 8. 11. 2013, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, **se** podle § 117a písm. d) citovaného zákona **zastavuje**, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, IČO 61989100, se sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava - Poruba (dále jen „zadavatel“) – uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹ ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 9. 2012 pod ev. č. 220356, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S 172-284262 oznámení otevřeného zadávacího řízení nadlimitní veřejné zakázky „VŠB - TUO Nová budova fakulty elektrotechniky a informatiky – dodávka interiéru“ (dále jen „veřejná zakázka“). Oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo zadavatelem do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 4. 9. 2012 a tímto dnem bylo podle § 26 zákona zahájeno zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
2. Zadavatel se nechal v souladu s § 151 zákona zastoupit k výkonu práv a povinností souvisejících s předmětným zadávacím řízením na základě plné moci ze dne 8. 6. 2012 společností ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4.
3. Zadavatel v bodu II.1.5) oznámení o zakázce uvedl, že předmětem plnění veřejné zakázky je „*dodávka interiérového vybavení učeben, poslucháren, laboratoří, pracoven pedagogů a děkanátu, kuchyní, šatny a ostatního vybavení interiéru novostavby Fakulty elektrotechniky a informatiky VŠB-TUO.*“.
4. Zadavatel stanovil v bodu II.2.1) oznámení o zakázce předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 47 000 000,- Kč bez DPH.
5. Zadavatel v bodě IV.1.1) oznámení o zakázce dále určil, že předmětná veřejná zakázka bude zadávána v otevřeném řízení, přičemž jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zadavatel v bodu IV.2.1) oznámení o zakázce uvedl hospodářsky nejvýhodnější nabídku z hlediska následujících kritérií:
 1. Výše celkové nabídkové ceny bez DPH s váhou 80 %,

¹ Pozn.: Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky, pokud není výslovně uvedeno jinak.

2. Vlastnosti předložených vzorků s váhou 20 %.

6. Lhůtu pro podání nabídek zadavatel stanovil v bodě IV.3.4) oznámení o zakázce na 29. 10. 2012, kterou následně prodloužil do 12. 11. 2012.
7. Z „Protokolu o jednání hodnotící komise, která plní funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami, které se konalo dne 12. listopadu 2012“ ze dne 12. 11. 2012 vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem pět nabídek na plnění šetřené veřejné zakázky, a to včetně nabídky podané uchazečem – ZK Design a.s., IČO 25864068, se sídlem Osvoboditelů 355, 747 64 Velká Polom (dále jen „vybraný uchazeč“).
8. Z „Protokolu o třetím jednání nově jmenované hodnotící komise“ ze dne 17. 6. 2013 je zřejmé, že hodnotící komise na základě provedeného hodnocení dospěla k závěru, že ekonomicky nejvýhodnější nabídkou je nabídka podaná vybraným uchazečem.
9. Zadavatel se s názorem hodnotící komise plně ztotožnil a dne 20. 6. 2013 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, tedy nabídky podané vybraným uchazečem.
10. S vybraným uchazečem zadavatel následně dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky (dále jen „smlouva“). Cena za předmět plnění činila dle přílohy č. 2 „Cena Díla“ předmětné smlouvy celkem 27 902 465,- Kč bez DPH, tj. 33 482 958,- Kč s DPH. Z důvodu změny sazby daně z přidané hodnoty (z 20 % na 21 %, pozn. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) byla původně sjednaná cena za předmět veřejné zakázky dodatkem č. 1 ke smlouvě ze dne 15. 1. 2014 navýšena na 33 761 983,- Kč s DPH.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

11. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona, obdržel podnět, týkající se postupu zadavatele při zadávání výše uvedené veřejné zakázky.
12. V rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele písemné vyjádření k podnětu a veškerou dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou. Po jejím přezkoumání získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední.
13. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
14. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkovi řízení pod č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-12192/2015/531/Est ze dne 25. 5. 2015, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Současně Úřad zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-12224/2015/531/Est z téhož dne určil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
15. Shora citované oznámení o zahájení správního řízení bylo zadavateli doručeno dne 26. 5. 2015 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení z moci úřední.
16. Usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-13906/2015/531/Est ze dne 10. 6. 2015 určil Úřad účastníkovi řízení lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se ve lhůtě určené citovaným usnesením, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření zadavatele ze dne 8. 6. 2015

17. Zadavatel se k usnesení č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-12224/2015/531/Est ze dne 25. 5. 2015 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 8. 6. 2015, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž konstatuje následující.
18. Zadavatel se předně vyjadřuje k vymezení a hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“, přičemž konstatuje, že z ustanovení § 78 odst. 4 zákona jasně vyplývá, že zadavatel je oprávněn hodnotit veřejnou zakázku rovněž podle subjektivního hodnotícího kritéria, aniž by toto kritérium bylo v rozporu se zákonem jako celkem či se zásadou transparentnosti zakotvenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona.
19. Zadavatel v dalším uvádí, že v rámci subjektivního dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“ v zadávací dokumentaci jednoznačně popsal, jakým způsobem budou jednotlivá subkritéria, jež tvořila obsah předmětného dílčího hodnotícího kritéria, hodnocena, resp. které vlastnosti nabízeného předmětu plnění budou hodnoceny, jaké vlastnosti tohoto plnění jsou z jeho strany preferovány, a současně způsob preference stanovil počtem bodů, které mohl uchazeč obdržet za jednotlivé předložené vzorky. Zadavatel k subkritériu „Technická úroveň předložených vzorků“, které bylo součástí dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“, v zadávací dokumentaci popsal, že v rámci předložených vzorků bude hodnocena stabilita, komfort manipulace, ergonomie a komfort sezení, ergonomie uchopovacích prvků, kompaktnost a neporušenost povrchových úprav a řemeslné provedení, přičemž podrobně rozepsal preferované vlastnosti u jednotlivých druhů požadovaného plnění, jako např. že výhodněji bude hodnocen vzorek, který bude mít vyšší stabilitu oproti jiným vzorkům, nižší pružnost, který bude snadněji a plynuleji manipulovatelný apod. I k subkritériu „Estetická úroveň předložených vzorků“, které bylo rovněž součástí dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“, zadavatel podrobně popsal, že hodnoceny budou estetické a designové vlastnosti předložených vzorků (konkrétně proporčnost a vyváženost tvarů těchto vzorků), dále jejich estetické působení, soulad užitých materiálů s celkovým účelovým využitím a sladěnost celku a jednotlivých detailů, přičemž zadavatel současně detailně specifikoval, které vlastnosti předložených vzorků budou hodnoceny jako výhodnější, a to konkrétně ty, které budou vykazovat vyšší míru harmonie, vyváženější a proporčnější tvary apod. Na základě výše uvedeného tak zadavatel konstatuje, že *„dostatečně jasným a průkazným způsobem popsal uchazečům preferované vlastnosti jednotlivých částí předmětu plnění, přičemž však dodržel zásady ust. § 6 odst. 1 ZVZ a nenaznačoval uchazečům, ani je přímo nenaváděl, k dodání určitého kusu nábytku či nábytku od určitého výrobce.“* Zadavatel podotýká, že v zadávacích podmínkách explicitně nastavil kritéria tak, aby všichni uchazeči byli řádně informováni o způsobu hodnocení a jím preferovaných vlastnostech poptávaného předmětu plnění, přičemž volbu technického provedení ponechal čistě na jednotlivých uchazečích.
20. Zadavatel v dalším poukazuje na to, že uchazečům o veřejnou zakázku byla v souladu se zákonem dána možnost zjišťovat všechny rozhodné skutečnosti formou dodatečných informací dle § 49 zákona, přičemž uchazeči o veřejnou zakázku této možnosti plně využili, o čemž svědčí i skutečnost, že zadavatel obdržel celkem 36 žádostí o poskytnutí dodatečných informací, jež se však týkaly především upřesnění rozměrů, použitého materiálu apod. Jednalo se tudíž o upřesňující dotazy technického charakteru, přičemž k hodnotícím kritériím zadavatel žádné dotazy neobdržel. Zadavatel je toho názoru, že pokud by dílčí hodnotící

kritérium „Vlastnosti předložených vzorků“ a jeho subkritéria („Technická úroveň předložených vzorků“ a „Estetická úroveň předložených vzorků“, pozn. Úřadu) nebyly nastaveny jasně, srozumitelně a pochopitelně, uchazeči o veřejnou zakázku by se jistě obrátili na zadavatele s žádostmi o objasnění tohoto dílčího hodnotícího kritéria a jeho subkritérií.

21. Na podporu svého tvrzení zadavatel v dalším odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S174/2010/VZ-9961/2011/510/IFa/MGr ze dne 7. 10. 2011, z něhož vyplývá, že *„dostatečná určitost je dána tehdy, jestliže po prostudování oznámení o zakázce, resp. zadávací dokumentace, si jakýkoliv potenciální dodavatel dokáže udělat jasnou představu o tom, jakým způsobem má nabídku zpracovat, chce-li uspět při hodnocení nabídek zadavatelem.“* Zadavatel k tomu dodává, že jestliže uchazeči o veřejnou zakázku v šetřeném zadávacím řízení nevznesli ke způsobu hodnocení nabídek dle dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“ žádné dotazy a nepožadovali žádné dodatečné informace, bylo jim dostatečně jasné, co a jakým způsobem bude zadavatelem hodnoceno.
22. Zadavatel připouští, že hodnocení uchazeči předložených vzorků dle subkritéria „Estetická úroveň předložených vzorků“ proběhlo do jisté míry subjektivně, avšak právě z tohoto důvodu se zadavatel soustředil na co nejpřesnější vyjádření a popis všech hodnocených vlastností předložených vzorků.
23. K samotnému hodnocení nabídek zadavatel uvádí, že postupoval plně v souladu s § 6 odst. 1 zákona a přihlížel ke všem hodnotícím kritériím, což ostatně dokládá i skutečnost, že vybraný uchazeč neobdržel v rámci subkritéria „Estetická úroveň předložených vzorků“ nejvyšší možný počet bodů. Zadavatel dodává, že zásada transparentnosti byla bezesbytku dodržena, neboť již v průběhu zadávacího řízení byla veřejná zakázka podrobena kontrole ze strany Úřadu, přičemž zadavatel následně postupoval zcela v souladu s rozhodnutím Úřadu.
24. Zadavatel se v dalším vyjadřuje k uzavření smlouvy v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, v němž byl stanoven odlišný termín realizace veřejné zakázky, přičemž konstatuje následující.
25. Zadavatel předně uvádí, že měl prověřeno, že doba realizace veřejné zakázky bude trvat přibližně čtyři měsíce, a proto v zadávací dokumentaci, resp. v závazném vzoru smlouvy, stanovil termín plnění veřejné zakázky do 28. 2. 2013, neboť předpokládal, že smlouva na plnění veřejné zakázky bude uzavřena do konce října roku 2012. Zadavatel nicméně zdůrazňuje, že v předmětném zadávacím řízení byly vedeny Úřadem dvě správní řízení, přičemž v prvním z nich byl zadavateli nařízen zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky, jenž skončil až v květnu roku 2013. Druhé správní řízení pak bylo pravomocně ukončeno v říjnu roku 2013. Vzhledem k výše uvedeným okolnostem tudíž došlo k podpisu smlouvy až dne 8. 11. 2013, tedy přibližně o jeden rok později než zadavatel původně plánoval.
26. Zadavatel v dalším uvádí, že vzhledem ke shora řečenému a současně vzhledem k zachování zásady rovného zacházení se proto rozhodl poskytnout vybranému uchazeči stejnou délku lhůty k realizaci předmětu plnění, jakou stanovil v zadávací dokumentaci, resp. v závazném vzoru smlouvy. Tento postup tedy plně korespondoval s proběhlými správními řízeními vedenými Úřadem, a rozhodnutími, která Úřad v daných řízeních vydal. Zadavatel k tomu dodává, že v důsledku těchto správních řízení se dostal do situace, kdy nebylo možné

podepsat smlouvu na realizaci veřejné zakázky dle podmínek stanovených v zadávací dokumentaci, resp. v závazném vzoru smlouvy, neboť termín plnění předcházel datu podpisu smlouvy. Zadavatel konstatuje, že posunutí termínu proto bylo provedeno transparentním způsobem, přičemž zvoleným postupem nebyla měněna ekonomická rovnováha ve prospěch vybraného uchazeče, a tudíž tento nebyl nijak zvýhodněn.

27. Zadavatel rovněž podotýká, že pro případ skutečnosti, že by např. z důvodu podaných námitek nebylo možno smlouvu uzavřít v zadávacích podmínkách stanoveném termínu, upozornil zadavatel uchazeče o veřejnou zakázku již v zadávací dokumentaci, že bude tento termín případně prodlužován, čímž si tuto možnost vyhradil již v zadávacích podmínkách, a tudíž podmínky veřejné zakázky byly nastaveny pro všechny uchazeče transparentně a stejně. Dle názoru zadavatele se v případě podpisu smlouvy nejednalo o podstatnou změnu smlouvy, a tudíž postup zadavatele byl v souladu se zákonem.
28. Na základě shora uvedeného zadavatel konstatuje, že v šetřeném případě nedošlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a navrhuje, aby bylo předmětné správní řízení v souladu s ustanovením § 66 správního řádu zastaveno.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 20. 7. 2015

29. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-18651/2015/531/Est ze dne 20. 7. 2015 ve výroku I. rozhodl, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že při stanovení dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“ nepostupoval v souladu s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci neuvedl dostatečné upřesňující údaje tak, aby byl předem znám způsob hodnocení shora jmenovaného dílčího hodnotícího kritéria, resp. jaké nabízené hodnoty považuje zadavatel pro něj za nejpříznivější, a které tedy následně budou hodnoceny podle zadávací dokumentace vyšším bodovým ohodnocením, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.
30. Ve výroku II. shora citovaného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že nepostupoval v souladu s § 82 odst. 2 zákona, když dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, v němž byl stanoven odlišný termín provedení předmětu plnění veřejné zakázky, než v uzavřené smlouvě ze dne 8. 11. 2013, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
31. Současně Úřad uvedeným rozhodnutím rozhodl o uložení pokuty zadavateli za spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. a II. předmětného rozhodnutí ve výši 50 000,- Kč (výrok III.).
32. Proti výše zmíněnému rozhodnutí podal zadavatel dne 3. 8. 2015 rozklad, který byl Úřadu doručen dne 4. 8. 2015.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 8. 2. 2017

33. Po projednání rozkladu předseda Úřadu vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-R238/2015/VZ-04165/2016/321/BRy ze dne 8. 2. 2017, které nabylo právní moci dne 9. 2. 2017 (dále jen

„druhostupňové rozhodnutí“), v rámci kterého výrokem I. zrušil výrok I. prvostupňového rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-18651/2015/531/Est ze dne 20. 7. 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a správní řízení v předmětném výroku zastavil, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona. Výrokem II. druhostupňového rozhodnutí předseda Úřadu zrušil výroky II. a III. napadeného rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

34. Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval, že *„napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu nesprávného právního posouzení, a to z toho důvodu, že zadavatel svým postupem neporušil ust. § 44 odst. 3 písm. h) zákona, přičemž tak nedošlo k naplnění formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu.“*
35. K výše uvedenému předseda Úřadu v odůvodnění druhostupňového rozhodnutí uvedl, že nesouhlasí se závěry Úřadu obsaženými v napadeném rozhodnutí, a sice že *„pochybení zadavatele spatřoval v tom, že nevymezil, jaké hodnoty jsou pro něj nejpříznivější a které bude hodnotit vyšším bodovým hodnocením, s tím, že neuvedl, který materiál je po něj líbivější a co je hledisko užití materiálu a neuvedl, v čem spatřuje estetiku tvarování.“*. Předseda Úřadu je toho názoru, že Úřad v bodu 75. odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že zadavatel neuvedl, jaké použití materiálů bude pro něj nejpříznivější, *„aniž by však zohlednil specifikaci, kterou zadavatel uvedl v příloze č. 2 k zadávací dokumentaci, ze které vyplývají požadavky na zpracování vzorků, a to včetně požadavků na materiál, ze kterého mají být jednotlivé kusy nábytku vyrobeny.“*. K tomu předseda Úřadu dodává, že pokud současně zadavatel stanovil, že uchazeči jsou povinni předložit vzorky podle specifikace obsažené v příloze č. 2 „Projektová dokumentace“ zadávací dokumentace, což vyplývá z bodu 10. „Způsob hodnocení nabídek“, konkrétně z části 10.3 „K dílčímu hodnotícímu kritériu: **Vlastnosti předložených vzorků**“, zadávací dokumentace, pak je zřejmé, že uchazeči nebyli oprávněni se od této specifikace odchýlit, z čehož vyplývá, že *„z hlediska použitého materiálu měly všechny předložené vzorky být v zásadě stejné a zadavatel tak v rámci subkritéria „Estetická úroveň předložených vzorků“ hodnotil skutečně jejich estetickou stránku z hlediska zpracování a nikoliv to, z jakého materiálu jsou vzorky vyrobeny.“*
36. V dalším předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí nesouhlasí s tvrzením Úřadu uvedeným v bodu 71. odůvodnění napadeného rozhodnutí, a sice že zadavatel nekonkretizoval, zda dává přednost vyšší kvalitě materiálu, či zda pro něj naopak bude důležitým např. uživatelská bezpečnost, případně jednoduchá údržba materiálu, v důsledku čehož uchazeči o veřejnou nemohli mít reálnou představu, podle jakých pravidel bude zadavatel přidělovat body jednotlivým nabídkám. Podle předsedy Úřadu *„ze závěrů Úřadu není vůbec seznatelné, z jakého důvodu se zabýval možností vlivu subkritérií uživatelské bezpečnosti a údržby materiálu, když z obsahu zadávací dokumentace se vůbec nepodává, že by měl zadavatel v úmyslu uživatelskou bezpečnost či způsob údržby materiálu hodnotit.“*
37. K Úřadem vytýkanému, že zadavatel nevymezil, co znamená „estetika tvarování“, kterou zadavatel uvedl u subkritéria „Estetická úroveň předložených vzorků“, předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí uvádí, že jde o požadavek Úřadu, který jde nad rámec zákona, neboť *„S ohledem na obsah zadávací dokumentace, konkrétně pak bodu 10.3 ve spojení s přílohami č. 2, č. 5 a č. 6 mám za to, že zadavatel svým postupem naplnil povinnosti*

stanovené mu zákonem a dále konkretizované např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, neboť ze zadávací dokumentace lze dovodit jak konkrétně spolu budou nabídky ve zvoleném subkritériu „Estetická úroveň předložených vzorků“ soutěžit a současně mám za to, že jednotlivá dílčí kritéria byla specifikována dostatečně přesně a určitě tak, aby se uchazečům dostalo stejného materiálního obsahu informací o tom, co bude zadavatel hodnotit, jakým způsobem bude přidělovat jednotlivým nabídkám body a které konkrétní vlastnosti budou u jednotlivých nabídek hodnoceny lépe než u jiných nabídek.“. K právě řečenému pak předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí dodává, že „pokud by zadavatel přistoupil k ještě větší konkretizaci, mohlo by být jeho jednání posouzeno nikoliv jako netransparentnost ale jako diskriminace uchazečů. Takový důsledek by ovšem pro zadavatele znamenal, že ať už by při nastavení hodnocení postupoval jakkoliv, vždy by bylo možné jeho jednání označit jako porušení zákona, což však zcela jistě není žádoucí.“.

38. S ohledem na výše uvedené tudíž předseda Úřadu dospěl k závěru, že zadavatel svým postupem neporušil ustanovení § 44 odst. 3 písm. h) zákona, a tudíž ani nedošlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a to konkrétně podmínky, že jednání zadavatele musí být posouzeno jako porušení postupu stanoveného zákonem.
39. Ke zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu v rámci odůvodnění druhostupňového rozhodnutí předně poukazuje na ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, z něhož vyplývá povinnost Úřadu v odůvodnění rozhodnutí uvést, jak se vypořádal s návrhy účastníků řízení a uvést úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí. Předseda Úřadu je však toho názoru, že Úřad těmto povinnostem nedostál, neboť jeho závěr o porušení § 82 odst. 2 zákona, který vychází z porovnání termínu plnění v návrhu smlouvy a ve smlouvě samotné, považuje za nedostatečně zdůvodněný, stejně tak i dílčí závěr Úřadu, že si zadavatel v zadávací dokumentaci vyhradil pouze posun termínu podpisu smlouvy a nikoliv realizace předmětu, pokládá předseda Úřadu za formalistický a nelogický. Na základě právě řečeného tudíž předseda Úřadu v odůvodnění druhostupňového rozhodnutí ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že Úřad sice správně zjistil skutkový stav případu, avšak jeho závěry vycházejí z nesprávného posouzení a jsou nedostatečně odůvodněné, což znamená, že Úřad svým postupem porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.
40. K výše popsanému předseda Úřadu uvádí, že „Úřad však zcela pominul fakt, že k „přerušení zadávacího řízení“ předběžným opatřením došlo ve stavu, kdy byly podány nabídky, resp. vybrána nejvhodnější nabídka, tudíž je logické, že i v nabídce vybraného uchazeče byl termín plnění shodný s tím, jež požadoval zadavatel v zadávací dokumentaci.“. Současně ani dovození potenciality vlivu na výběr nejvhodnější nabídky „z možnosti, že by jiní uchazeči podali nabídku, kdyby „de facto věděli, že bude vedeno správní řízení, které posune termín realizace veřejné zakázky o více než rok““, nepovažuje předseda Úřadu za správné, neboť ani jedna ze stran nemohla vědět, že bude vedeno správní řízení u Úřadu, ani po jak dlouhou dobu bude zadavateli zamezeno předběžným opatřením uzavřít smlouvu. Předseda Úřadu v odůvodnění druhostupňového rozhodnutí nicméně vyjadřuje souhlas s názorem Úřadu obsaženým v napadeném rozhodnutí, že s takovou variantou by měl zadavatel při přípravě zadávacího řízení počítat.

41. Předseda Úřadu k výše uvedenému doplňuje, že z hlediska závěru o prodloužení lhůty nemohl Úřad vyjít pouze z absolutní délky těchto lhůt ve vztahu k termínu uvedenému v návrhu smlouvy, nýbrž byl povinen zohlednit veškeré skutečnosti, které na změnu těchto lhůt měly vliv. Dle předsedy Úřadu tak Úřad „*měl posoudit a zhodnotit vliv správních řízení, která byla u Úřadu vedena na možnost zadavatele uzavřít smlouvu. Měl posoudit změnu lhůty nikoliv k původním zadávacím podmínkám resp. k návrhu smlouvy vybraného uchazeče, ale měl mezi sebou porovnat lhůtu pro uzavření smlouvy a plnění veřejné zakázky, která v zadávacím řízení byla stanovena, a to s ohledem na dodatečnou změnu lhůty pro podání nabídek, a lhůtu, která byla stanovena pro realizaci veřejné zakázky skutečně uzavřenou smlouvou.*“. Na základě takové úvahy pak měl Úřad dle předsedy Úřadu posoudit i potencialitu vlivu postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky. K výše uvedenému předseda Úřadu dodává, že „*pokud si zadavatel v zadávací dokumentaci vyhradil v případě, že nebude možné smlouvu podepsat v jím předpokládaném termínu (z důvodu podaných námitek apod.) oprávněně jednostranně posunout termín podpisu smlouvy, a to o dobu trvání těchto překážek, pak je logické, že se musí adekvátně posunout i termín plnění zakázky. Je však třeba, aby v případě takového posunu byly zachovány základní zásady, na nichž stojí zákon, tedy aby lhůta, kterou bude mít vybraný uchazeč k plnění veřejné zakázky, byla stejná, jako v původně nastavených zadávacích podmínkách.*“. Takovýmto způsobem však dle přesvědčení předsedy Úřadu postup zadavatele Úřad nezkoumal.
42. K tvrzení Úřadu, že si zadavatel v zadávacích podmínkách vyhradil pouze možnost změny termínu podpisu smlouvy, nikoliv již termínu realizace veřejné zakázky, dále předseda Úřadu v odůvodnění druhostupňového rozhodnutí sděluje, že tato skutečnost by nelogicky vedla k situaci, kdy plnění smlouvy by předcházelo jejímu samotnému podpisu, což však není možné. Ve vztahu k právě řečenému odkazuje předseda Úřadu na závěry rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S235/2012/VZ-20045/2012/560/MSc ze dne 24. 10. 2012, kde se Úřad zabýval právě otázkou prodloužení lhůty pro termín plnění veřejné zakázky z důvodu nemožnosti uzavřít smlouvu v původně předpokládaném termínu, přičemž by Úřad tyto své dříve vyslovené závěry měl při novém posouzení věci zohlednit.
43. Ke zrušení výroku III. napadeného rozhodnutí, tj. k uložení pokuty, předseda Úřadu konstatuje, že „*Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí i v tomto výroku je ta skutečnost, že za stavu, kdy jsem shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí ve výrocích o vině, když jsem současně ve vztahu k výroku I. neshledal důvody pro uložení pokuty, pak výrok o trestu sám o sobě stát nemůže a musí být rovněž zrušen.*“.
44. K postupu Úřadu v novém projednání věci předseda Úřadu uvádí, že „*V novém rozhodnutí bude Úřad povinen ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zohlednit závazné právní názory vyslovené v tomto rozhodnutí. Zejména je Úřad povinen při novém rozhodování ve věci zabývat se okolnostmi souvisejícími s uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku, a to zejména tím, jak se změnila předpokládaná doba plnění veřejné zakázky vlivem dodatečných informací, jež změnilly lhůtu pro podání nabídek. Následně je pak Úřad povinen posoudit tvrzení zadavatele o termínu realizace veřejné zakázky s ohledem na jeho postup v zadávacím řízení, a to ve vztahu k předpokládaným a skutečným lhůtám realizace veřejné zakázky. Úřad je povinen při posouzení postupu zadavatele vycházet ze závěrů, které byly uvedeny výše v tomto rozhodnutí. Dále je Úřad v novém rozhodnutí povinen vypořádat*

námítky uvedené v podaném rozkladu, jimiž jsem se při rozhodování o rozkladu s ohledem na výše uvedené nezabýval, a tyto zahrnout do svých úvah.“

Nové projednání věci Úřadem

45. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-05653/2017/531/Est ze dne 14. 2. 2017 účastníka řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení. Současně účastníkovi řízení usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-05660/2017/531/Est z téhož dne určil lhůtu, ve které mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
46. Usnesením č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-07063/2017/531/Est ze dne 24. 2. 2017 Úřad účastníkovi řízení určil lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
47. Zadavatel se ve lhůtách určených shora citovanými usneseními, ani později, v rámci nového projednání věci Úřadem již nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

48. S ohledem na závěry druhostupňového rozhodnutí, v rámci něhož, mimo jiné, předseda Úřadu zrušil výrok I. napadeného rozhodnutí, tj. výrok týkající se možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem tím, že při stanovení dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“ nepostupoval v souladu s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci neuvedl dostatečné upřesňující údaje tak, aby byl předem znám způsob hodnocení shora jmenovaného dílčího hodnotícího kritéria, resp. jaké nabízené hodnoty považuje zadavatel pro něj za nejprínosnější, a které tedy následně budou hodnoceny podle zadávací dokumentace vyšším bodovým ohodnocením, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, a správní řízení v předmětném výroku předseda Úřadu zastavil, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona, Úřad uvádí, že v novém projednání věci se výrokem I. napadeného rozhodnutí již nezabýval, resp. ani nemohl zabývat, neboť se jedná o již pravomocně skončenou věc, kdy druhostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 2. 2017.
49. V souvislosti s možným spácháním správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem tím, že nepostupoval v souladu s § 82 odst. 2 zákona, když dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, v němž byl stanoven odlišný termín provedení předmětu plnění veřejné zakázky, než v uzavřené smlouvě ze dne 8. 11. 2013, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, Úřad na základě § 112 a násl. ustanovení zákona přezkoumal znovu případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, vyjádření účastníka řízení, vlastních zjištění a při zohlednění závěrů druhostupňového rozhodnutí rozhodl ve smyslu § 117a písm. d) zákona o zastavení správního řízení, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

50. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
51. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
 - b) státní příspěvková organizace,
 - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d) jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
52. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
53. Podle § 82 odst. 2 zákona pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky podle § 110 odst. 4, uzavře zadavatel smlouvu s vybraným uchazečem do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek. Smlouvu uzavře zadavatel v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32.
54. Podle § 117a písm. d) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

55. Podle § 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), vysoké školy jako nejvyšší články vzdělávací soustavy jsou vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že:
- a) uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
 - b) umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
 - c) poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,

d) hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,

e) přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,

f) rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů.

56. Podle § 2 odst. 2 zákona o vysokých školách je vysoká škola právnickou osobou.

57. Podle § 5 odst. 1 zákona o vysokých školách se veřejná vysoká škola zřizuje a zrušuje zákonem. Zákon též stanoví její název a sídlo.

58. Podle § 18 odst. 2 zákona o vysokých školách jsou příjmy rozpočtu veřejné vysoké školy zejména:

a) příspěvek ze státního rozpočtu na vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,

b) podpora výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků podle zvláštního právního předpisu,

c) dotace ze státního rozpočtu,

d) poplatky spojené se studiem,

e) výnosy z majetku,

f) jiné příjmy nebo jiné příspěvky než uvedené v písmenu a) ze státního rozpočtu, ze státních fondů, z Národního fondu a z rozpočtů obcí a krajů,

g) výnosy z doplňkové činnosti,

h) příjmy z darů a dědictví.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

59. Jak již bylo uvedeno výše (viz bod 6. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lhůtu pro podání nabídek stanovil zadavatel na 29. 10. 2012, kterou následně dodatečnými informacemi k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 prodloužil do 12. 11. 2012.

60. Zadavatel stanovil v bodě 3. „Doba plnění, místo plnění a předpokládaná hodnota veřejné zakázky“, konkrétně v části 3.1 „Doba plnění předmětu veřejné zakázky“, zadávací dokumentace, že *„Smlouva s vybraným uchazečem bude uzavřena na dobu plynoucí ze Smlouvy. Zadavatel předpokládá, že Smlouva bude uzavřena v průběhu měsíce října 2012. Zadavatel rovněž předpokládá, že předmět plnění této veřejné zakázky bude ukončen a předán zadavateli nejpozději do 28. 2. 2013.*

Za předpokladu, že nebude možné Smlouvu podepsat v zadavatelem předpokládaném termínu (z důvodu podaných námitek apod.), je zadavatel oprávněn jednostranně posunout termín podpisu Smlouvy, a to o dobu trvání těchto překážek.“

61. Zadavatel v bodě 10. „Způsob hodnocení nabídek“, konkrétně v části 10.1 „Hodnotící kritéria“, zadávací dokumentace stanovil, že hodnocení nabídek „*bude prováděno dle § 78 a § 79 ZVZ (zákona, pozn. Úřadu) podle základního hodnotícího kritéria **ekonomická výhodnost nabídky**, a to bodovací metodou uvedenou v příloze č. 6 této zadávací dokumentace, v souladu s následujícími dílčími hodnotícími kritérii:*
- *Výše celkové nabídkové ceny bez DPH* váha 80 %
 - *Vlastnosti předložených vzorků* váha 20 %“.
62. V totožném bodě, konkrétně v části 10.3 „K dílčímu hodnotícímu kritériu: **Vlastnosti předložených vzorků**“, zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že „*V rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria budou zadavatelem u uchazečem předložených vzorků nábytku, jejichž seznam je uveden v příloze č. 5 této zadávací dokumentace s názvem „**Seznam zadavatelem požadovaných vzorků**“.*
63. V totožné části zadávací dokumentace zadavatel dále, mimo jiného, uvedl, že v rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria budou hodnoceny následující subkritéria:
- a) *Technická úroveň předložených vzorků s váhou 50 %,*
 - b) *Estetická úroveň předložených vzorků s váhou 50 %.*
64. Ve shora specifikované části zadávací dokumentace zadavatel konečně stanovil, že „*Uchazeč je povinen vzorky, které mají být v souladu s odst. 10.3 a přílohou č. 5 této zadávací dokumentace předmětem hodnocení, předložit zadavateli nejpozději ve lhůtě pro podání nabídek (...).*“.
65. Z bodu 16. „Seznam příloh zadávací dokumentace“ zadávací dokumentace vyplývá, že její nedílnou součástí učinil zadavatel, mimo jiného, i přílohu č. 4 „Závazný vzor Smlouvy“ (dále jen „návrh smlouvy“) a přílohu č. 5 „Seznam zadavatelem požadovaných vzorků“ (dále jen „příloha č. 5“).
66. Zadavatel v bodě 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, návrhu smlouvy stanovil, že „*Zhotovitel je povinen zahájit práce na provedení Díla ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy a předat řádně zhotovené Dílo bez vad Objednateli (zadavateli, pozn. Úřadu) nejpozději do 28. 2. 2013.*“.
67. Z přílohy č. 5 zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel po uchazečích požadoval předložit celkem 8 vzorků poptávaného nábytku, jež bude hodnotit v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“.
68. Jak již bylo konstatováno Úřadem výše (viz bod 7. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem pět nabídek na plnění šetřené veřejné zakázky, a to včetně nabídky podané vybraným uchazečem.
69. V nabídce vybraného uchazeče, konkrétně v návrhu smlouvy přiloženému k jeho nabídce, je v bodě 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, stanoveno, že „*Zhotovitel je povinen zahájit práce na provedení Díla ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy a předat řádně zhotovené Dílo bez vad Objednateli (zadavateli, pozn. Úřadu) nejpozději do 28. 2. 2013.*“.
70. Z „Protokolu o druhém jednání hodnotící komise“ ze dne 17. 12. 2012 vyplývá, že se hodnotící komise na svém druhém jednání zabývala, v návaznosti na posouzení nabídek

uskutečněné na prvním jednání, dokončením posouzení všech 5 obdržených nabídek, přičemž dospěla k závěru, že 3 nabídky nesplnily zadávací podmínky ve smyslu § 76 odst. 1 zákona, a tudíž se tyto nabídky rozhodla ze zadávacího řízení vyřadit.

71. Dne 19. 12. 2012 rozhodl zadavatel o vyloučení všech tří uchazečů o veřejnou zakázku, jejichž nabídky dle posouzení učiněného hodnotící komisí nesplnily zadávací podmínky.
72. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení ze zadávacího řízení podali všichni dotčení uchazeči námitky, které byly zadavateli doručeny dne 3. 1. 2013, dne 4. 1. 2013 a dne 15. 1. 2013.
73. Zadavatel podaným námitkám ve všech případech nevyhověl, jak je zřejmé z jeho obou rozhodnutí ze dne 11. 1. 2013 a rozhodnutí ze dne 24. 1. 2013.
74. Ze sbírky rozhodnutí Úřadu (www.uohs.cz) bylo Úřadem zjištěno, že dva z vyloučených uchazečů podali dne 22. 1. 2013 a dne 23. 1. 2013 návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, na základě nichž byla zahájena správní řízení vedená pod sp. zn. S59/2013/VZ a sp. zn. S62/2013/VZ. Dne 26. 4. 2013 vydal Úřad rozhodnutí ve spojeném správním řízení sp. zn. S59,62/2013/VZ, v rámci něhož zrušil, mimo jiného, i rozhodnutí zadavatele o vyloučení příslušných 2 uchazečů z další účasti v zadávacím řízení. Zadávací řízení tak bylo opětovně vráceno do fáze posouzení nabídek. Předmětné rozhodnutí nabylo dne 18. 5. 2013 právní moci (www.uohs.cz).
75. Dne 21. 5. 2013 informoval zadavatel uchazeče o veřejnou zakázku o rozhodnutí Úřadu vydaném ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S59,62/2013/VZ.
76. Jak již bylo konstatováno Úřadem výše (viz bod 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí), hodnotící komise po provedeném hodnocení shledala jako ekonomicky nejvýhodnější nabídku, nabídku podanou vybraným uchazečem, což vyplývá z „Protokolu o třetím jednání nově jmenované hodnotící komise“ ze dne 17. 6. 2013, přičemž zadavatel se s názorem hodnotící komise plně ztotožnil a dne 20. 6. 2013 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, tedy nabídky podané vybraným uchazečem (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
77. Proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podali 3 uchazeči o veřejnou zakázku námitky, které byly zadavateli doručeny dne 2. 7. 2013 a dne 8. 7. 2013.
78. Zadavatel podaným námitkám ve všech případech opět nevyhověl, jak je zřejmé z jeho rozhodnutí ze dne 12. 7. 2013 a rozhodnutí ze dne 18. 7. 2013 (u třetího z předmětných rozhodnutí absentuje v dokumentaci o veřejné zakázce jeho poslední strana s datem, pozn. Úřadu).
79. Ze sbírky rozhodnutí Úřadu (www.uohs.cz) bylo Úřadem zjištěno, že dva uchazeči podali dne 26. 7. 2013 návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, na základě nichž byla zahájena správní řízení vedená pod sp. zn. S460/2013/VZ a sp. zn. S469/2013/VZ. Dne 10. 10. 2013 vydal Úřad usnesení ve spojeném správním řízení sp. zn. S460,469/2013/VZ, kterým správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil z důvodu zpětvzetí obou návrhů. Předmětné usnesení nabylo dne 26. 10. 2013 právní moci (www.uohs.cz).
80. Jak již bylo uvedeno výše (viz bod 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí), dne 8. 11. 2013 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku.
81. V bodě 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, předmětné smlouvy je stanoveno, že „Zhotovitel (tzn. vybraný uchazeč, pozn. Úřadu) je povinen zahájit práce na provedení Díla

ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy a předat řádně zhotovené Dílo bez vad Objednateli (zadavateli, pozn. Úřadu) nejpozději do 7. 3. 2014.“

K postavení zadavatele

82. V šetřeném případě se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad stanovený v § 2 odst. 1 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona taxativně vymezuje čtyři skupiny subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona i tzv. jiná právnická osoba.
83. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
- Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné konkrétní právnickou osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, musí být obě výše popsané podmínky splněny kumulativním způsobem.
84. Jestliže jde o naplnění první ze shora předestřených podmínek v šetřeném případě, tj. že daná právnická osoba musí být založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, pak je třeba konstatovat, že zákon nikterak blíže nespecifikuje, co se míní uspokojováním potřeb veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu. Za účelem objasnění předmětné definice je tudíž nutné vycházet z relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“).
85. Z relevantní judikatury SDEU je možno učinit, mimo jiné, tyto závěry:
- a) Při posuzování, zda je určitý subjekt zadavatelem, je třeba posuzovat rovněž aktuální pozici příslušné osoby, zda aktuálně uspokojuje v rámci některé ze svých činností potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, či nikoliv. Nelze si tedy vystačit s posuzováním těch činností, za jejichž účelem byla daná osoba založena či zřízena. (Rozsudek ze dne 12. prosince 2002, C 470/99 *Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.m.b.H. Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH proti Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH.*)
 - b) Status zadavatele není závislý na relativní důležitosti, kterou má činnost uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, v rámci veškeré činnosti daného subjektu. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 *Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV.*) Jinými slovy řečeno: v případech, kdy určitý subjekt vykonává částečně činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu a současně i jinou běžnou obchodní činnost, je považován za zadavatele veřejných zakázek v plném rozsahu své činnosti. (Rozhodnutí SDEU C-44/96 ve věci *Mannesmann Angelbau Austria AG and Others vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH.*)

c) Potřeby veřejného zájmu nemající průmyslovou nebo obchodní povahu jsou chápány mimo jiné jako potřeby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a (jako druhá varianta) které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv. (Rozsudek ze dne 10. listopadu 1998, C-360/96 Gemeente Arnhem a Gemeente Rheden vs. BFI Holding BV).

86. Ze shora citovaných rozsudků SDEU lze dovodit, že jako potřeby veřejného zájmu je nutno chápat takové potřeby, na jejichž uspokojování má zájem širší okruh osob. Nejde tedy o potřeby, z nichž by měl užitek pouze konkrétní subjekt. V takovém případě by se jednalo o potřeby ryze soukromého charakteru. Potřeby veřejného zájmu jsou naopak potřeby, jejichž uspokojování slouží relativně neomezenému okruhu subjektů, jež se nacházejí na území konkrétního územního samosprávného celku (v prostředí České republiky na území obce či kraje), či dokonce na území státu jako takového (tzn. potřeby uspokojované fakticky v zájmu všech občanů České republiky). Jinými slovy řečeno, za potřeby veřejného zájmu je třeba považovat ty potřeby, na jejichž řádném a pokojném uspokojování má zájem sám stát, a které sám stát taktéž uspokojuje, případně jejich uspokojování svěřuje od něj odvozeným subjektům. Potřeby veřejného zájmu se projevují v celé řadě oblastí dané společnosti (komunity). Typicky mezi ně lze řadit např. potřeby projevující se v oblasti hospodářské, sociální, kulturní, dále v oblasti životního prostředí a v neposlední řadě i potřeby týkající se sféry vzdělávání.
87. Za účelem zjištění, zda zadavatel vykonává (uspokojuje) konkrétní potřebu (případně potřeby) veřejného zájmu, vycházel Úřad, mimo jiného, i ze zákona o vysokých školách.
88. Z dikce § 1 zákona o vysokých školách vyplývá, že vysoké školy přispívají k vědeckému, kulturnímu, sociálnímu a ekonomickému rozvoji celé společnosti, tzn. „veřejnosti“. Jak bylo řečeno již výše, potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů. Současně bylo Úřadem konstatováno, že mezi potřeby veřejného zájmu bezpochyby náleží i potřeby vztahující se ke sféře vzdělávání. Jestliže vysoké školy svou činností, resp. poskytováním svých služeb, směřují k uspokojení potřeb společnosti v oblasti vědecké, kulturní, sociální a v neposlední řadě rovněž v oblasti ekonomické, nemůže být sporu o tom, že jsou zakládány za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť poskytování vzdělávacích služeb je jedním ze základních předpokladů hospodářského, politického i společenského rozvoje celé společnosti. Vzdělávání je proto zcela jistě veřejným zájmem, o čemž svědčí i fakt, že právo na vzdělání je v České republice chráněno na úrovni ústavního zákona, a to konkrétně v čl. 33 odst. 2 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad uzavírá, že zadavatel byl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu (a sice za účelem poskytování terciálního vzdělávání), které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.
89. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo popsáno a dovozeno, že zadavatel splňuje první z podmínek vymezených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, tedy že se jedná o právnickou osobu, která uspokojuje potřebu veřejného zájmu, jež nemá průmyslovou nebo obchodní povahu. K tomu, aby bylo možné zadavatele v šetřeném případě označit za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, proto zbývá ověřit, zda je splněna i druhá z podmínek předvídaných v citovaném ustanovení zákona.

90. K tomu, aby byla splněna druhá z podmínek obsažených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, pak musí právnická osoba, která uspokojuje potřebu (potřeby) veřejného zájmu, být v určitém vztahu (vzniklém v důsledku jejího financování, ovládnutí, případně v důsledku jmenování jejích orgánů) k veřejnému zadavateli ve smyslu § 2 odst. 2 zákona.
91. Z výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2012 vyplývá, že zadavateli byla v roce 2012 z veřejných zdrojů národních i zahraničních poskytnuta částka 2 676 045 000,- Kč, z celkového objemu výnosů zadavatele, jenž činil 3 418 832 000,- Kč, přičemž prostředky poskytnuté z kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, IČO 00022985, se sídlem Karmelitská 529/5, 118 00 Praha 1 (dále jen „Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy“) představovaly částku 2 498 079 000,- Kč. Vzhledem k právě řečenému je zřejmé, že objem prostředků plynoucích zadavateli z kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy představoval více než 73 % z celkových výnosů zadavatele za rok 2012. Úřad na tomto místě poznamenává, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, coby organizační složka státu, tedy organizační složka České republiky, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona (viz § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů). Vzhledem k právě řečenému má Úřad tudíž za prokázané, že v předmětném roce (tj. v roce 2012) byl subjektem, jenž zadavatele převážně financoval, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, coby veřejný zadavatel podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona, a tudíž je bez dalšího splněna i druhá z podmínek, které jsou uvedeny v § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
92. Na základě výše popsaných skutečností proto nezbyvá než vyslovit dílčí závěr, a sice ten, že zadavatel v šetřeném případě je veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, jelikož uspokojuje potřebu veřejného zájmu (zajišťuje vysokoškolské vzdělávání), přičemž je převážně financován veřejným zadavatelem (Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy), čímž jsou kumulativně splněny obě podmínky vymezené ve shora citovaném ustanovení zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tudíž zcela prokazatelně dána.
93. Závěrem této části odůvodnění Úřad předesílá, že zadavatel nečinil tuto skutečnost spornou, tzn. nikterak nerozporoval, že by se při zadávání šetřené veřejné zakázky nenacházel v pozici zadavatele podle § 2 odst. 1 zákona, tedy v pozici „zadavatele veřejné zakázky“.

K výroku tohoto rozhodnutí

94. Úřad předně opakuje, že s ohledem na závěry druhostupňového rozhodnutí, jímž je prvostupňový orgán vázán, a kterým bylo napadené rozhodnutí ve výroku I. týkajícího se možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem tím, že při stanovení dílčího hodnotícího kritéria „Vlastnosti předložených vzorků“ nepostupoval v souladu s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona, když v zadávací dokumentaci neuvedl dostatečné upřesňující údaje tak, aby byl předem znám způsob hodnocení shora jmenovaného dílčího hodnotícího kritéria, resp. jaké nabízené hodnoty považuje zadavatel pro něj za nejpřínosnější, a které tedy následně budou hodnoceny podle zadávací dokumentace vyšším bodovým ohodnocením, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, zrušeno a správní řízení v této části zastaveno, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona, a jímž byl zrušen výrok II. napadeného rozhodnutí, tj. výrok o možném spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1

písm. a) zákona zadavatelem tím, že nepostupoval v souladu s § 82 odst. 2 zákona, když dne 8. 11. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, v němž byl stanoven odlišný termín provedení předmětu plnění veřejné zakázky, než v uzavřené smlouvě ze dne 8. 11. 2013 a výrok o uložení pokuty (výrok III. napadeného rozhodnutí), a věc byla vrácena úřadu k novému projednání, byl Úřad povinen toto respektovat a v novém projednání věci mohla být s ohledem na tyto závazné názory předsedy Úřadu řešena již pouze otázka týkající se výroků II. a III. napadeného rozhodnutí.

95. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že zákon o veřejných zakázkách je pramenem práva smíšené povahy, tedy na pomezí práva veřejného a soukromého, jehož hlavní cíl tkví v zabezpečení co možná nejvíce efektivního vynakládání veřejných prostředků při zabezpečování potřeb veřejného charakteru. Vzhledem k tomu, že při zadávání veřejných zakázek dochází k vynakládání veřejných prostředků, konstruuje zákonodárce záměrně zadávací řízení jako vysoce formalizovaný proces. Zadavatel je tak povinen v celém průběhu zadávacího řízení postupovat striktně podle požadavků zákona tak, aby byly splněny základní zásady zadávacího řízení, vyjádřené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona. Popsané skutečnosti lze chápat i tak, že zákon, na rozdíl od soukromoprávních předpisů (typicky na rozdíl od zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) upravujících kontraktační procesy, neumožňuje subjektům participujícím na zadávacím řízení takovou míru smluvní volnosti, jako je tomu u výše zmíněného pramene soukromého práva.
96. Zásadní dokument celého zadávacího řízení představuje zadávací dokumentace, na jejímž základě dodavatelé zpracovávají své nabídky, a proto zákon ukládá zadavateli povinnost vymežit prostřednictvím zadávací dokumentace veškeré podrobnosti předmětu veřejné zakázky nezbytné k tomu, aby dodavatelé mohli řádně zpracovat své nabídky. Význam kvality zpracování zadávací dokumentace ze strany zadavatele lze spatřovat rovněž v tom, že na jejím základě budou dodavatelé schopni podat vzájemně porovnatelné nabídky, které umožní zadavateli jejich hodnocení podle předem stanovených kritérií.
97. Taktéž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 Afs 30/2010-182 ze dne 16. 11. 2010 zdůraznil, že *„zadávací dokumentace je nejvýznamnějším dokumentem v rámci zadávacího řízení. Za jeho zpracování je plně odpovědný zadavatel a je povinen ho zpracovat dostatečně kvalitně a s patřičnou odborností tak, aby na jeho základě bylo možno podat odpovídající a především vzájemně porovnatelné nabídky.“*
98. Výše bylo konstatováno, že zadávací řízení představuje značně formalizovaný proces, s menším prostorem pro smluvní volnost. Právě řečené je promítnuto i do znění § 82 odst. 2 zákona, z něhož jednoznačně vyplývá, že smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem je zadavatel povinen uzavřít výlučně v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce tohoto vybraného uchazeče. Vzhledem k tomu, že zadavatel je povinen návrh smlouvy předložený vybraným uchazečem akceptovat, je zřejmé, že tento návrh smlouvy musí plně odpovídat zadávacím podmínkám. Možnost úpravy smlouvy zákon připouští pouze v jednacím řízení s uveřejněním podle § 32 zákona. Úřad však podotýká, že citované ustanovení zákona nelze v přezkoumávaném případě uplatnit, neboť šetřená veřejná zakázka byla zadávána v otevřeném řízení (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V této souvislosti považuje Úřad za nutné v návaznosti na výše citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zdůraznit, že zadavatelem v zadávacích podmínkách stanovené požadavky

jsou závazné i pro samotného zadavatele, který je povinen je respektovat a změnit je pouze v důsledku okolností či skutečností majících objektivní příčinu, nikoliv toliko z libovůle zadavatele.

99. Úřad tudíž konstatuje, že i když je návrh smlouvy nedílnou součástí nabídky uchazeče, směřuje ustanovení § 82 odst. 2 zákona k tomu, aby byl smluvními stranami (tj. zadavatelem a vybraným uchazečem) fyzicky podepsán jiný, obsahově však shodný, dokument jako ten, který vybraný uchazeč předložil v jím podané nabídce. Úřad dodává, že lze zásadně připustit jen změny týkající se některých „formálních“ náležitostí, které nemají dopad na práva a povinnosti stran smlouvy – neomezují je či nerozšiřují, a které se netýkají hodnotících kritérií; může se jednat např. o upravené kontaktní údaje či podobné drobné úpravy.
100. Z výše citovaného ustanovení zákona a důvodové zprávy k zákonu vyplývá, že jsou zakázány obsahové změny smlouvy, je však přípustné při vyhotovování čistopisu smlouvy bez dalšího učinit pouze takové změny v návrhu smlouvy (formální úpravy), které nemají charakter tzv. podstatných změn. V této souvislosti je zapotřebí rozlišit dva případy podstatné změny smluvních podmínek. Prvním případem je změna těch náležitostí smlouvy, které byly předmětem hodnotících kritérií v zadávacím řízení, event. podmínek účasti dodavatelů, pokud by tyto změny mohly ovlivnit průběh zadávacího řízení. V druhém případě je nutné za podstatné změny považovat i takové změny obsažené v původním zadání, které by mohly ovlivnit okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku. Uvedené platí tehdy, jestliže by v případě existence podmínek v již původním zadání nebylo možné vyloučit, že by se předchozího zadávacího řízení zúčastnilo více uchazečů. Úřad tudíž předepisuje, že přípustnost úprav smlouvy je nezbytné vždy zkoumat případ od případu.
101. V souvislosti s otázkou možnosti změn návrhu smlouvy odkazuje Úřad taktéž na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-454/06 ze dne 19. 6. 2008 (Presstext Nachrichtenagentur GmbH), konkrétně zejména na body č. 35 až 37 tohoto rozsudku. V citovaném rozsudku se SDEU podrobně zabýval změnou obsahu smlouvy uzavřené na základě provedeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku, přičemž stanovil základní pravidla, podle kterých je třeba u změny obsahu smlouvy posuzovat, zda se jedná o změnu nepodstatnou, a tedy přípustnou, nebo zda se jedná o změnu podstatnou, která přípustná není. SDEU zde mimo jiné jednoznačně konstatoval, že změna může být považována za podstatnou, *„pokud by zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů než těch, kteří byli původně připuštěni, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla vybrána“* a rovněž tehdy, *„jestliže mění způsobem, který nebyl v podmínkách původní zakázky předpokládán, hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele, jemuž byla zakázka zadána.“*
102. V šetřeném případě zadavatel v zadávací dokumentaci v bodě 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, návrhu smlouvy stanovil termín předání zhotoveného díla *„nejpozději do 28. 2. 2013“* (viz bod 66. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž vybraný uchazeč uvedl ve své nabídce, v souladu se zněním zadávacích podmínek, v bodě 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, návrhu smlouvy obsaženého v jeho nabídce jako termín předání zhotoveného díla *„nejpozději do 28. 2. 2013“* (viz bod 69. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

103. Jak již bylo uvedeno výše (viz bod 80. odůvodnění tohoto rozhodnutí), zadavatel v šetřeném případě uzavřel dne 8. 11. 2013 smlouvu na realizaci veřejné zakázky s vybraným uchazečem, přičemž jako termín předání řádně zhotoveného díla byl v bodu 3. „Čas a místo plnění“, konkrétně v části 3.1, předmětné smlouvy uveden termín „nejpozději do 7. 3. 2014“ (viz bod 81. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
104. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že termín předání díla uvedený v návrhu smlouvy, jenž tvořil součást zadávací dokumentace, korespondoval s datem předání díla, které bylo uvedeno v návrhu smlouvy přiloženému k nabídce vybraného uchazeče, přičemž však termín předání díla uvedený v „konečné“ smlouvě na veřejnou zakázku, uzavřené mezi zadavatelem a vybraným uchazečem, se lišil. Zatímco podle návrhu smlouvy tvořícího součást zadávací dokumentace, a shodně i podle návrhu smlouvy, jenž byl vybraným uchazečem začleněn do jím podané nabídky, byl termín předání splněného předmětu veřejné zakázky určen jako „nejpozději do 28. 2. 2013“, ve smlouvě na realizaci veřejné zakázky ze dne 8. 11. 2013 byl termín předání hotového díla specifikován jako „nejpozději do 7. 3. 2014“. S ohledem na právě řečené se tudíž Úřad dále zabýval posouzením charakteru provedené změny, resp. posouzením, zda ona „odlišnost“ mezi termínem pro realizaci veřejné zakázky, jenž byl uveden v návrhu smlouvy vybraného uchazeče a termínem, který byl následně konkretizován ve smlouvě na veřejnou zakázku, je v rozporu se zákonem, případně, zda tato změna (tzn. faktické posunutí termínu realizace) mohla ovlivnit okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, příp. tak mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
105. Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí, mimo jiné, uvedl, že z hlediska závěru o prodloužení lhůty termínu realizace veřejné zakázky nemohl Úřad vyjít pouze z absolutní délky těchto lhůt ve vztahu k termínu uvedenému v návrhu smlouvy, nýbrž byl povinen zohlednit veškeré skutečnosti, které na změnu těchto lhůt měly vliv (viz bod 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
106. V šetřeném případě zahájil zadavatel zadávací řízení dne 4. 9. 2012 (viz bod 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž původní lhůtu pro podání nabídek stanovil na 29. 10. 2012, kterou však následně prodloužil dodatečnými informacemi k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 do 12. 11. 2012 (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
107. Ze zadávací dokumentace, konkrétně pak z bodu 3. „Doba plnění, místo plnění a předpokládaná hodnota veřejné zakázky“, části 3.1 „Doba plnění předmětu veřejné zakázky“, vyplývá, že zadavatel zamýšlel (předpokládal) uzavřít smlouvu na šetřenou veřejnou zakázku v průběhu měsíce října roku 2012, přičemž předmět plnění požadoval předat nejpozději do 28. 2. 2013 (viz bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
108. K výše řečenému Úřad uvádí, že z obsahu zadávací dokumentace lze dovodit, že podle původních zadávacích podmínek, tj. dle původního data pro podání nabídek, zadavatel patrně zamýšlel ponechat vybranému dodavateli dobu na realizaci veřejné zakázky přibližně 4 měsíce, jak ostatně uvedl ve svém vyjádření ze dne 8. 6. 2015 (viz bod 25. odůvodnění tohoto rozhodnutí), neboť pokud by zadavatel skutečně uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky v průběhu měsíce října 2012, extrémně vzato v den otevírání obálek s nabídkami, činila by délka od podpisu smlouvy (od 29. 10. 2012) do doby předání díla (do 28. 2. 2013) skutečně zadavatelem zamýšlenou dobu, tj. přibližně 4 měsíce. K uvedenému Úřad nicméně poznamenává, že s ohledem na charakter předmětu plnění veřejné zakázky, zadávací

podmínky, resp. hodnotící kritéria, a obecně průběh zadávacích řízení, se nejeví z pohledu Úřadu objektivně možným, aby zadavatelem zamýšlená lhůta pro realizaci veřejné zakázky v délce 4 měsíců od podpisu smlouvy zůstala zachována. Z vymezení předmětu plnění šetřené veřejné zakázky vyplývá, že tento sestává z dodávky interiérového vybavení nově postavené fakulty, a sice z dodávky nábytku (viz bod 3. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ze zadávací dokumentace pak plyne, že základním hodnotícím kritériem pro hodnocení nabídek je jejich ekonomická výhodnost, přičemž jedním z dílčích hodnotících kritérií je kritérium „Vlastnosti předložených vzorků“ (viz bod 61. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v rámci něhož bude zadavatel hodnotit 8 vzorků nábytku (viz bod 67. odůvodnění tohoto rozhodnutí), které mu byli jednotliví uchazeči o veřejnou zakázku povinni předložit nejpozději ve lhůtě pro podání nabídek (viz bod 64. odůvodnění tohoto rozhodnutí), a to dle subkritérií „Technická úroveň předložených vzorků“ a „Estetická úroveň předložených vzorků“ (viz bod 63. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

109. Úřad k výše uvedenému opětovně předesílá, že zadávací řízení je vysoce formalizovaný proces spočívající v řadě povinných, na sebe navazujících, úkonů. Jedná se o jednotlivé chronologické „kroky“, jež musí zadavatel dodržet od okamžiku zahájení zadávacího řízení do uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, přičemž charakter a četnost těchto kroků se odvíjí i od zvoleného druhu zadávacího řízení. V šetřeném případě zadavatel zvolil pro zadání veřejné zakázky otevřené řízení (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad v obecné rovině konstatuje, že otevřené řízení je zákonem upravený postup, jehož zahájení je vázáno na odeslání oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění, které již obsahuje základní údaje vztahující se k požadavkům zadavatele na předmět plnění veřejné zakázky a jeho požadavky na prokázání splnění kvalifikace dodavateli. Úřad uvádí, že postup zadavatele směřující k výběru nejvhodnější nabídky je možné od obdržení nabídek rozdělit na několik fází, a to na fázi otevírání obálek s nabídkami, fázi posouzení splnění kvalifikace, fázi posouzení nabídek dle § 76 a § 77 zákona, fázi hodnocení nabídek, a konečně fázi výběru nejvhodnější nabídky. Po podání nabídek, resp. po uplynutí lhůty pro jejich podání, nastává primárně fáze otevírání obálek s nabídkami, v rámci níž hodnotící komise postupně otevírá obálky a kontroluje, zda jsou nabídky zpracovány v českém jazyce a zda je návrh smlouvy podepsán osobou oprávněnou jednat jménem či za uchazeče. Aby mohla být nabídka vůbec posouzena a hodnocena, je dále nezbytné posoudit, zda jednotliví uchazeči o veřejnou zakázku splnili zadavatelem stanovené kvalifikační předpoklady. Jestliže uchazeč zcela splnil zadavatelem požadované kvalifikační předpoklady, postupuje jím podaná nabídka do fáze jejího posouzení z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a posouzení z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny. Nabídky, které nebyly vyřazeny v předchozích fázích zadávacího řízení, jsou posléze hodnotící komisí hodnoceny podle zadavatelem předem zvolených hodnotících kritérií. Těmito kritérii jsou buď ekonomická výhodnost, nebo nejnižší nabídková cena. Po ukončení hodnocení nabídek zadavatel následně rozhodne o výběru nejvhodnější nabídky toho uchazeče, jehož nabídka byla podle jím stanovených hodnotících kritérií vyhodnocena jako nejvýhodnější. Úřad nicméně v této souvislosti zdůrazňuje, že všechny úkony učiněné zadavatelem v průběhu zadávacího řízení mohou být ze strany dodavatelů napadány námitkami, jak je ostatně zřejmé z ustanovení § 110 odst. 1 zákona, a to včetně zadávacích podmínek, kde lhůta pro podání námitek činí podle § 110 odst. 3 zákona nejpozději 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. Stejně tak je zadavatel i po provedeném výběru nejvhodnější nabídky vázán

blokační lhůtou ve smyslu § 110 odst. 4, v níž nesmí, resp. před jejím uplynutím, uzavřít s vítězným dodavatelem smlouvu na plnění dané veřejné zakázky (viz § 82 odst. 1 zákona). Teprve poté zadavatel reálně může přistoupit k uzavření smlouvy s vítězným dodavatelem. K tomu Úřad dodává, že průběh otevřeného zadávacího řízení může být v praxi v dalším zdržen i úkony samotného zadavatele (např. pokud zadavatel dospěje k závěru, že některý z jeho úkonů byl proveden v rozporu se zákonem a tento úkon tudíž na základě autoremedury zruší a provede jej znovu), stejně tak i např. správním řízením vedeným u Úřadu, apod.

110. Ze shora popsaného je bez dalšího zřejmé, že od podání nabídek, resp. od otevírání obálek s nabídkami až po výběr té nevhodnější z nich a následné uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, musí zadavatel učinit celou řadu úkonů, jež jsou náročné nejen organizačně a administrativně, nýbrž současně vyžadují patřičnou časovou rezervu. Úřad opakuje, že zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že předpokládá, že smlouva na realizaci posuzované veřejné zakázky bude uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012. Úřad nicméně upozorňuje, že původní lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem stanovena na 29. 10. 2012. Je tudíž evidentní, že k tomu, aby mohl být dodržen předpoklad zadavatele, že smlouva na veřejnou zakázku bude uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012, muselo by v pouhých 3 dnech dojít k uskutečnění všech úkonů blíže konkretizovaných v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, tzn. zadavatel by musel stihnout zrealizovat všechny fáze zadávacího řízení a současně by se všichni uchazeči museli vzdát práva podat námítky, kdy nelze odhlédnout od skutečnosti, že lhůta pro podání námitek proti zadávacím podmínkám je do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek a zadavateli nemůže být předem znám konkrétní okruh potenciálních dodavatelů, kteří by mohli brojit námítkami proti zadávacím podmínkám, což se dle přesvědčení Úřadu nejeví reálným. K tomuto názoru vede Úřad, vedle dalších skutečností, i ten fakt, že zadavatel jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky nezvolil nejnižší nabídkovou cenu, u něhož je možné při určité konstelaci připustit menší časovou náročnost, nýbrž hodnotící kritérium v podobě ekonomické výhodnosti nabídky, kdy jedním z dílčích hodnotících kritérií bylo subjektivní kritérium „Vlastnosti předložených vzorků“, jež sestávalo ze dvou subkritérií, a sice ze subkritéria „Technická úroveň předložených vzorků“ a ze subkritéria „Estetická úroveň předložených vzorků“. V rámci jmenovaných subkritérií zadavatel hodlal hodnotit 8 vzorků nábytku každého z uchazečů z hlediska jejich technického provedení a estetických a designových vlastností. Úřad má za to, že si hodnocení těchto vzorků nábytku vyžadovalo tomu odpovídající časovou náročnost, a to už jen pokud se jedná o jeho řádné zachycení v příslušných dokumentech tvořících součást dokumentace o šetřené veřejné zakázce, o čemž ostatně následně svědčil i reálný průběh zadávacího řízení. Úřad v dalším nepřehlédl ani to, že zadavatel po uchazečích o veřejnou zakázku požadoval, kromě základních a profesních kvalifikačních předpokladů, i prokázání splnění určitých technických kvalifikačních předpokladů. I fáze posuzování splnění kvalifikace, jež předchází fázi hodnocení nabídek, tak z pohledu Úřadu zajisté nemohla být učiněna nikterak „promptně“, jelikož hodnotící komise musela náležitě posoudit, zda doklady předložené uchazeči o veřejnou zakázku jsou způsobilé k prokázání kvalifikace či nikoliv. Nehledě na to, pokud by se zadavatel v rámci posuzování kvalifikace uchýlil k aplikaci ustanovení § 59 odst. 4 zákona, čímž by bylo zadávací řízení nepochybně taktéž „zdrženo“, resp. prodlouženo. Výše předestřené vede Úřad k závěru, že bylo prakticky zcela vyloučeno, aby s ohledem na

původní konec lhůty pro podání nabídek (29. 10. 2012) byla smlouva na veřejnou zakázku uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012 a dodavatelé tak měli na realizaci předmětu veřejné zakázky 4 měsíce, čehož si ostatně sami museli být vědomi. Úřad uvádí, že při zahájení zadávacího řízení zadavatel samozřejmě nemůže presumovat, kolik nabídek reálně obdrží, kdy lze obecně připustit, že čím méně nabídek zadavatel obdrží, tím menší časovou náročnost, co se týče jejich posouzení a hodnocení, je možné předpokládat. Nicméně Úřad podotýká, že na výše učiněném závěru, že vzhledem ke konci lhůty pro podání nabídek bylo de facto pojmově vyloučeno, aby smlouva na plnění předmětné veřejné zakázky byla uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012, by ničeho nemohl změnit ani fakt, že by zadavatel obdržel nízký počet nabídek, kupříkladu pouze 2 nabídky, jelikož i navzdory tomuto počtu nabídek se nejeví úspěšné ukončení zadávacího řízení v podobě uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s vybraným dodavatelem v pouhých 3 dnech, které od konce lhůty pro podání nabídek do konce měsíce října roku 2012 zbývaly, objektivně možným. K tomu Úřad akcentuje, že uchazeči o veřejnou zakázku pochopitelně mohli podat proti úkonům zadavatele učiněným v průběhu zadávacího řízení námítky ve smyslu § 110 zákona, jimiž by bylo zadávací řízení prokazatelně taktéž prodlouženo. Ve světle shora řečeného tak zadavatel nemohl důvodně a rozumně očekávat, že smlouva na realizaci veřejné zakázky bude skutečně uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012.

111. Jak bylo uvedeno již výše, zadavatel, dle jeho slov, měl prověřeno, že realizace veřejné zakázky „zabere“ přibližně 4 měsíce, a proto v zadávací dokumentaci stanovil termín pro splnění veřejné zakázky do 28. 2. 2013, jelikož předpokládal, že smlouva na veřejnou zakázku bude uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012 (viz bod 25. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad sděluje, že pokud by smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena dne 29. 10. 2012, na který připadl konec původní lhůty pro podání nabídek, pak by lhůta pro realizaci veřejné zakázky skutečně činila zadavatelem avizované 4 měsíce (konkrétně by se jednalo o 122 dnů). Jak však bylo Úřadem zevrubně komentováno a postaveno najisto v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, s ohledem na okolnosti případu, resp. s ohledem na okolnosti zadávacího řízení bylo prakticky a priori vyloučeno, aby se uzavření smlouvy na veřejnou zakázku „stihlo“ ještě v měsíci říjnu roku 2012. Zadavatel následně na základě dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 změnil konec lhůty pro podání nabídek ze dne 29. 10. 2012 na den 12. 11. 2012. K tomu Úřad pokládá za vhodné podotknout, že termín pro realizaci veřejné zakázky zůstal předmětnými dodatečnými informacemi nezměněn, tj. nadále měl být předmět posuzované veřejné zakázky podle znění zadávací dokumentace splněn nejpozději do 28. 2. 2013. Je tedy evidentní, že po „vydání“ těchto dodatečných informací k zadávacím podmínkám již zcela určitě nemohl být splněn předpoklad zadavatele, že smlouva na veřejnou zakázku bude uzavřena v říjnu roku 2012, když po daných dodatečných informacích končila lhůta pro podání nabídek až dne 12. 11. 2012, s čímž opětovně z logiky věci museli být srozuměni i potenciální dodavatelé. Úřad uvádí, že i za situace, že by smlouva na plnění veřejné zakázky byla uzavřena dne 12. 11. 2012, kdy končila „nová“ lhůta pro podání nabídek, což je z obdobných důvodů, jako tomu bylo v případě, kdy zadavatel stanovil konec lhůty pro podání nabídek na 29. 10. 2012 a smlouva měla být uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012, prakticky zcela vyloučeno (viz výše), činila by maximální lhůta pro splnění veřejné zakázky (tj. do 28. 2. 2013) celkem 108 dnů, což je již prokazatelně méně, než 4 měsíce. Úřad na tomto místě poznamenává, že zadavatel si v zadávací dokumentaci vymínil, že pokud

nebude možné smlouvu na veřejnou zakázku uzavřít v jím předpokládaném termínu (tj. v říjnu roku 2012, pozn. Úřadu), je zadavatel oprávněn jednostranně posunout termín podpisu smlouvy, a to o dobu trvání těchto překážek (viz bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že z odůvodnění druhostupňového rozhodnutí je možné dovodit, že zadavatel si tímto vyhradil nejen možnost změny termínu podpisu smlouvy, ale i možnost změny termínu realizace veřejné zakázky. Úřad konstatuje, že možnost těchto výhrad, tj. to, kdy se tyto výhrady fakticky uplatní, byla zadavatelem formulována značně neurčitě a vágně, kdy zadavatel příkladmo jako důvod uvedl pouze obdržení námitek. Úřad nicméně zdůrazňuje, že nemá za to, že by zadavatelem učiněná výhrada dopadala i na situaci, kdy „z vlastní vůle“ zadavatele dojde k posunutí konce lhůty pro podání nabídek. Jinak řečeno Úřad není toho názoru, že by se předmětná výhrada měla aplikovat a vést k tomu, že posunutím konce lhůty pro podání nabídek ze dne 29. 10. 2012 na den 12. 11. 2012 (tj. o 14 dnů) automaticky došlo i k prodloužení termínu pro realizaci veřejné zakázky z 28. 2. 2013 na 14. 3. 2013 (tj. taktéž o 14 dnů). Úřad je přesvědčen, že v tomto případě se tato výhrada neuplatní, čili navzdory existenci této výhrady zůstala i po posunutí konce lhůty pro podání nabídek na den 12. 11. 2012 nejzazší lhůta pro realizaci veřejné zakázky nezměněná, tzn. stále se „jednalo“ o 28. 2. 2013. Dle přesvědčení Úřadu tak posuzovaná výhrada nevedla k automatické prolongaci termínu pro splnění veřejné zakázky v návaznosti na zadavatelem provedený posun konce lhůty pro podání nabídek. K danému názoru vede Úřad i ten fakt, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že termín podpisu smlouvy může být případně prodloužen o „dobu trvání překážek“ (viz opětovně bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad není toho názoru, že by pod tyto překážky bylo možné podřadit i posunutí lhůty pro podání nabídek učiněné zadavatelem. Úřad tedy shrnuje, že ze zadávacích podmínek nevyplývalo, že pokud zadavatel změní (posune) konec lhůty pro podání nabídek, dojde tímto současně k posunutí termínu pro realizaci veřejné zakázky, a to o tolik dnů, kolik činí posun konce lhůty pro podání nabídek. Úřad tudíž opětovně předesílá, že od nové lhůty pro podání nabídek (od 12. 11. 2012) měli uchazeči na realizaci veřejné zakázky podle zadávacích podmínek maximálně 108 dnů, za předpokladu, že by se zadávací řízení zrealizovalo během jediného dne, což, jak vyplývá z výše uvedených závěrů Úřadu, nebylo reálné. Úřad přitom zdůrazňuje, že tento počet dnů nebyl uchazečům garantován, kdy naopak zadavateli muselo být zřejmé, že dojde k jeho zkrácení, a to vzhledem k tomu, že dne 12. 11. 2012 proběhlo teprve otevírání obálek s nabídkami, tzn. zadávací řízení se v tento den nacházelo v jeho „rané“ fázi. Za zmínku v této souvislosti stojí dle Úřadu i skutečnost, že protokol týkající se posouzení splnění kvalifikačních předpokladů je datován až ke dni 3. 12. 2012, což je téměř měsíc po skončení „nové“ lhůty pro podání nabídek.

112. Jestliže zadavatel, jak sám tvrdí, předpokládal, že realizace šetřené veřejné zakázky bude trvat cca 4 měsíce, pak mu z pohledu Úřadu nic nebránilo v tom, aby tento předpoklad vhodně promítl do zadávacích podmínek. Zadavatel tak mohl v zadávací dokumentaci, a stejně tak i v návrhu smlouvy, jednoduše stanovit, že předmět plnění veřejné zakázky mu bude vítězným dodavatelem předán nejpozději do 4 měsíců ode dne uzavření smlouvy. Zadavatel však namísto toho navázal termín pro splnění veřejné zakázky na pevné datum, tj. na den 28. 2. 2013, ačkoliv mu vzhledem k okolnostem zadávacího řízení mělo být zřejmé, že tento termín může být v praxi jen obtížně splnitelný, či dokonce že dodržení tohoto termínu nebude následně vzhledem k „průtahům“ zadávacího řízení možné, k čemuž posléze skutečně došlo. Úřad uvádí, že zadavatel nastavil zadávací podmínky, pokud jde o určení

termínu pro splnění veřejné zakázky, nevhodným způsobem, čímž uchazeče vystavil nejistotě v tom smyslu, že tito nemohli s určitostí vědět, kolik dnů budou na realizaci veřejné zakázky fakticky mít.

113. Zadavatel v jeho vyjádření ze dne 8. 6. 2015 jako důvod, pro nějž mohla být smlouva na plnění veřejné zakázky uzavřena až dne 8. 11. 2013, čili o více jak 1 rok později, než zadavatel předpokládal, uvádí, že v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou byla Úřadem v průběhu zadávacího řízení vedena dvě správní řízení, přičemž v prvním z těchto správních řízení mu byl předběžným opatřením uložen zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, jenž skončil až v květnu roku 2013 (viz bod 25. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomuto argumentu zadavatele Úřad konstatuje, že z dokumentace o posuzované veřejné zakázce zjistil, že zadavatel obdržel v průběhu zadávacího řízení námitky od konkrétních uchazečů, směřující proti jejich vyloučení ze zadávacího řízení, a to dne 3. 1. 2013, dne 4. 1. 2013 a dne 15. 1. 2013, přičemž v návaznosti na tyto námitky, resp. v návaznosti na těmito uchazeči následně podané návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, byla zahájena dne 22. 1. 2013 a dne 23. 1. 2013 dvě správní řízení. V rámci jednoho z těchto správních řízení byl zadavateli rozhodnutím o předběžném opatření ze dne 14. 2. 2013 Úřadem uložen zákaz uzavřít smlouvu na šetřenou veřejnou zakázku. Daná správní řízení byla Úřadem následně spojena, přičemž v rámci tohoto spojeného správního řízení bylo Úřadem vydáno dne 26. 4. 2013 rozhodnutí, kterým Úřad zrušil konkrétní úkony učiněné zadavatelem a zadávací řízení tak bylo navráceno zpět do fáze posouzení nabídek. Předmětné rozhodnutí nabylo dne 18. 5. 2013 právní moci. Z dokumentace o veřejné zakázce bylo Úřadem dále zjištěno, že zadavatel v návaznosti na výše uvedené rozhodnutí Úřadu pokračoval v zadávacím řízení a dne 20. 6. 2013 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky. Proti tomuto rozhodnutí obdržel dne 2. 7. 2013 a dne 8. 7. 2013 opětovně námitky od konkrétních uchazečů, přičemž v návaznosti na tyto námitky, resp. v návaznosti na těmito uchazeči následně podané návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu, byla zahájena dne 26. 7. 2013 dvě správní řízení, jež byla Úřadem posléze spojena. V rámci tohoto spojeného správního řízení Úřad dne 10. 10. 2013 vydal usnesení, kterým došlo k zastavení správního řízení, a které nabylo dne 26. 10. 2013 právní moci (v podrobnostech viz body 71. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
114. Jak bylo uvedeno již shora, zadavatel si v zadávací dokumentaci vymínil, že je oprávněn jednostranně posunout termín podpisu smlouvy na plnění veřejné zakázky, a to tehdy, pokud nastanou konkrétní okolnosti. Zadavatel přitom jako jednu z příčin, na základě které může dojít k tomuto posunu podpisu smlouvy z jeho strany, výslovně uvedl příčinu spočívající v podání, resp. v obdržení námitek (viz bod 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo řečeno, že první námitky obdržel zadavatel dne 3. 1. 2013. Tohoto dne tak nastala (aktivovala se) příčina, s níž zadavatel v zadávacích podmínkách počítal, resp. kterou předvídal, a jež mohla vést k jednostrannému posunutí termínu podpisu smlouvy, potažmo, s ohledem na závěry druhostupňového rozhodnutí, k posunutí samotného termínu realizace veřejné zakázky. Úřad nicméně podotýká, že tyto první námitky obdržel zadavatel až v době, kdy již dle jeho původních předpokladů měla být smlouva na veřejnou zakázku poměrně značnou dobu (více jak 2 měsíce) podepsána, čili v době, kdy již měl být předmět veřejné zakázky realizován. Úřad v dalším sděluje, že se lze ztotožnit s argumentem zadavatele, že po podání těchto prvních námitek mu bylo z důvodů podrobně popsanych v předchozím bodě odůvodnění tohoto

rozhodnutí, tj. z důvodu správních řízení vedených Úřadem, včetně předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu, po konkrétní časový úsek fakticky znemožněno podepsat smlouvu na realizaci veřejné zakázky. Úřad však zdůrazňuje, že zadavatel v zadávací dokumentaci explicitně stanovil, že je oprávněn jednostranně posunout termín podpisu smlouvy, a to o dobu trvání příslušných překážek. Úřad spočítal, že ode dne obdržení prvních námitek, tj. ode dne 3. 1. 2013, do dne, kdy usnesení Úřadu ze dne 10. 10. 2013, jímž bylo druhé z vedených správních zastaveno, nabylo právní moci, tj. do dne 26. 10. 2013, uplynulo celkem 296 dnů. I kdyby Úřad připustil, že tato doba jako celek představovala překážku, z důvodu které zadavatel nemohl uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, měl zadavatel termín realizace veřejné zakázky posunout maximálně o tento počet dnů, jak výslovně uvedl v zadávací dokumentaci. Úřad však spočítal, že zadavatel původní termín pro realizaci veřejné zakázky (tj. do 28. 2. 2013) neposunul o těchto 296 dnů, tzn. do 23. 12. 2013, nýbrž o celých 372 dnů, neboť jak je uvedeno ve smlouvě na veřejnou zakázku, kterou zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 8. 11. 2013, byl termín pro splnění veřejné zakázky stanoven nejpozději na den 7. 3. 2014. Je tedy evidentní, že zadavatel termín podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, potažmo termín realizace veřejné zakázky, prodloužil v rozporu s tím, jak bylo z jeho strany v zadávací dokumentaci upraveno, resp. umožněno.

115. V návaznosti na druhostupňové rozhodnutí, v němž předseda Úřadu, mimo jiné, konstatoval, že z hlediska závěru o prodloužení lhůty pro realizaci veřejné zakázky nelze vycházet pouze z absolutní délky těchto lhůt ve vztahu k termínu uvedenému v návrhu smlouvy, nýbrž je nutné zohlednit veškeré skutečnosti, které na změnu těchto lhůt měly vliv (viz bod 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí), se Úřad v dalším zabýval posouzením a komparací předpokládaných délek a reálné délky lhůty pro realizaci veřejné zakázky. V šetřeném případě stanovil zadavatel termín pro realizaci veřejné zakázky v zadávacích podmínkách jako „nejpozději do 28. 2. 2013“. Jak již bylo Úřadem komentováno výše, pokud by zadavatel dle původních zadávacích podmínek, resp. dle původního termínu pro podání nabídek (do 29. 10. 2012), uzavřel smlouvu na realizaci veřejné zakázky v den otevírání obálek s nabídkami, tedy právě dne 29. 10. 2012, což však Úřad shora shledal jako objektivně nemožné (pojmově vyloučené), činila by lhůta pro realizaci veřejné zakázky celkem 122 dnů. Zadavatel však v průběhu zadávacího řízení dodatečnými informacemi k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 posunul termín pro podání nabídek do 12. 11. 2012, aniž by však v souvislosti s tím posunul termín pro realizaci veřejné zakázky, tzn. termín pro realizaci veřejné zakázky zůstal nadále „nejpozději do 28. 2. 2013“. Úřadem bylo současně dovozeno, že posunutím lhůty pro podání nabídek nedošlo k aktivaci výhrady učiněné zadavatelem v zadávací dokumentaci, která zadavateli umožňovala jednostranně posunout termín podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, potažmo termín realizace veřejné zakázky. Od nové lhůty pro podání nabídek činila maximální možná lhůta pro realizaci veřejné zakázky celkem 108 dnů. Tato délka lhůty však nebyla potenciálním dodavatelům zaručena, jelikož zadávací řízení se nacházelo teprve v jeho „rané“ fázi, tj. bylo ještě nezbytné učinit celou řadu úkonů předcházejících samotnému uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Z právě řečeného je zřejmé, že bylo nutné počítat s tím, že lhůta pro realizaci veřejné zakázky bude reálně kratší, než oněch maximálních 108 dnů. Zadavatel dne 8. 11. 2013 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku, přičemž v dané smlouvě bylo ujednáno, že vybraný uchazeč předá zadavateli zhotovené dílo „nejpozději do 7. 3. 2014“ (viz bod 81.

odůvodnění tohoto rozhodnutí). Po provedeném výpočtu Úřad konstatuje, že na základě smlouvy byla vybranému uchazeči k realizaci veřejné zakázky poskytnuta lhůta v délce maximálně 119 dnů.

116. V druhostupňovém rozhodnutí bylo výslovně řečeno, že pokud si zadavatel „v zadávací dokumentaci vyhradil v případě, že nebude možné smlouvu podepsat v jím předpokládaném termínu (z důvodu podaných námitek apod.) oprávnění jednostranně posunout termín podpisu smlouvy, a to o dobu trvání těchto překážek, pak je logické, že se musí adekvátně posunout i termín plnění zakázky. Je však třeba, aby v případě takového posunu byly zachovány základní zásady, na nichž stojí zákon, tedy aby lhůta, kterou bude mít vybraný uchazeč k plnění veřejné zakázky, byla stejná, jako v původně nastavených zadávacích podmínkách.“ (viz bod 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z právě řečeného je dle názoru Úřadu možné dovodit, že zadavatel měl možnost v šetřeném případě, vzhledem k nastalým překážkám, posunout i termín pro splnění veřejné zakázky. Při tomto posunutí termínu si však byl povinen počínat tak, aby lhůta, jež bude mít vybraný uchazeč k plnění veřejné zakázky dle smlouvy, byla stejná, jako v původně stanovených zadávacích podmínkách. V předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že na základě smlouvy na veřejnou zakázku byla vybranému uchazeči dána lhůta pro realizaci veřejné zakázky v délce 119 dnů. Dle původních zadávacích podmínek, resp. dle zadávacích podmínek ve znění dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012, jimiž došlo k posunutí konce lhůty pro podání nabídek na 12. 11. 2012, měli potenciální dodavatelé ke splnění veřejné zakázky v teoretické rovině maximálně 108 dnů. Je tedy jednoznačné, že vybraný uchazeč měl ke splnění předmětu veřejné zakázky na základě uzavřené smlouvy v komparaci s původními zadávacími podmínkami delší lhůtu, a to minimálně o 11 dnů. K tomu Úřad podotýká, že vybranému uchazeči byl dán „pevný bod“ v podobě smlouvy, tzn. bylo mu zaručeno, že od podpisu smlouvy má na splnění veřejné zakázky maximálně 119 dnů. Oproti tomu potenciální dodavatelé neměli dle původních zadávacích podmínek lhůtu 108 dnů garantovánu, jelikož tato lhůta by se uplatnila pouze v tom případě, že by dne 12. 11. 2012, kdy končila „nová“ lhůta pro podání nabídek, došlo i k podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, což se však z příčin popsanych v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí nejeví objektivně možným. Potenciální dodavatelé tak, rozdílně od vybraného uchazeče, který před podpisem smlouvy byl srozuměn s konkrétním časovým úsekem pro plnění předmětné veřejné zakázky, neměli onen „pevný bod“, od něhož by si mohli dopočítat, kolik dnů pro splnění veřejné zakázky budou reálně mít, tzn. neměli jistotu, jaká lhůta jim k realizaci veřejné zakázky bude poskytnuta. S ohledem na shora řečené je tudíž prokazatelné, že zadavatel v šetřeném případě zvýhodnil vybraného uchazeče, neboť mu v uzavřené smlouvě garantoval delší lhůtu pro realizaci veřejné zakázky, než kolik tato lhůta činila dle původně nastavených zadávacích podmínek.
117. Úřad uvádí, že z druhostupňového rozhodnutí lze dovodit, že ne každé uzavření smlouvy na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného dodavatele musí nevyhnutelně vést k porušení § 82 odst. 2 zákona zadavatelem. Aby zadavatel porušil citované ustanovení zákona, musí smlouva na konkrétní veřejnou zakázku „nějak“ zvýhodňovat vítězného dodavatele na úkor potenciálních dodavatelů, tzn. musí v ní být obsaženo „něco“, co tomuto vybranému dodavateli zajistí neodůvodněnou výhodu, kupříkladu právě delší lhůta pro splnění veřejné zakázky. Lze si tedy představit situaci, že by zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky v rozporu s návrhem smlouvy

obsaženým v nabídce vítězného dodavatele, nepovede to k porušení § 82 odst. 2 zákona, jelikož tímto nedojde k modifikaci původních zadávacích podmínek ve prospěch vítězného dodavatele. Právě řečené však pro šetřený případ, dle názoru Úřadu, neplatí. Jak bylo totiž prokázáno v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 8. 11. 2013 smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, přičemž mu v této smlouvě garantoval lhůtu pro realizaci veřejné zakázky v délce 119 dnů, čili minimálně o 11 dnů více, než kolik tato lhůta činila dle původně stanovených zadávacích podmínek, čímž vybraného uchazeče jednoznačně zvýhodnil, v důsledku čehož se dopustil porušení ustanovení § 82 odst. 2 zákona.

118. Jak bylo popsáno a dovozeno výše, zadavatel tím, že uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, přičemž na základě uzavřené smlouvy byl vybranému uchazeči zaručen delší termín pro realizaci veřejné zakázky, než jaký byl stanoven v původních zadávacích podmínkách, resp. v zadávacích podmínkách ve znění dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012, zvýhodnil vybraného uchazeče. Zadavatel se tak tímto dopustil porušení § 82 odst. 2 zákona. Úřad v dalším sděluje, že toto zjištěné nezákonné jednání zadavatele může případně naplňovat výhradně skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Ostatně i pro podezření ze spáchání správního deliktu dle citovaného ustanovení zákona bylo Úřadem se zadavatelem správní řízení z moci úřední zahájeno. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Úřad uvádí, že formální stránka skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona sestává ze 3 znaků, kterými jsou: 1) nedodržení zákona, tj. zadavatel při zadávání konkrétní veřejné zakázky poruší příslušné ustanovení (či vícero ustanovení) zákona; 2) nezákonné jednání zadavatele podstatně ovlivnilo, popř. mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky; 3) zadavatel uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Pokud jde o naplnění znaku ad 1), pak Úřad konstatuje, že tento znak je bezesporu naplněn, neboť z výše popsaného je zřejmé, že se zadavatel při zadávání šetřené veřejné zakázky dopustil porušení § 82 odst. 2 zákona. Taktéž o naplnění znaku ad 3) nemůže být sporu, neboť zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 8. 11. 2013 smlouvu na realizaci posuzované veřejné zakázky. Zbývá tudíž ověřit, zda je ve zde posuzovaném případě naplněn i znak ad 2), tzn. zda zjištěné nezákonné jednání zadavatele bylo způsobilé podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad pro úplnost podotýká, že k tomu, aby byla naplněna formální stránka skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, musí být všechny 3 shora popsané znaky splněny **kumulativně**, tj. pokud nebude splněn byť jen jeden z těchto znaků, nelze hovořit o spáchání správního deliktu dle citovaného ustanovení zákona.
119. Úřad se tedy v dalším zabýval tím, zda nezákonný postup zadavatele podstatně ovlivnil, popř. mohl podstatně ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky. Při posouzení této otázky Úřad reflektoval i závěry obsažené v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 13/2015-120 ze dne 23. 3. 2016. V citovaném rozsudku je, mimo jiné, uvedeno, že jakékoliv automatické přijetí konstrukce založené na domněnce „určitě existujících“ jiných dodavatelů, kteří „určitě mohli“ podat nabídku, pokud by zadavatel neporušil zákon, je nepřijatelné. Krajský soud současně doplnil, že hypotetickou možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější

nabídky nelze dovozovat výlučně na základě skutkových domněnek. Úřad uvádí, že z předmětného rozsudku vyplývá „apel“ na to, aby Úřad při svém rozhodování vždy náležitě zohlednil, resp. posoudil a zdůvodnil existenci podstatného vlivu nezákonného postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky, tj. na základě jakých skutkových okolností má za prokázané, že nezákonné jednání zadavatele podstatně ovlivnilo, potažmo bylo způsobilé podstatně ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky. Obdobné závěry jsou obsaženy např. i v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 11/2015.

120. Úřad v dalším poznamenává, že lze v obecné rovině dovodit, že podstatné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, coby důsledek porušení/nedodržení postupu stanoveného zákonem ze strany zadavatele, může působit ve dvou rovinách. Tou první je rovina, která je „uvnitř“ daného zadávacího řízení a týká se užší soutěže o veřejnou zakázku mezi uchazeči, kteří podali svoji nabídku na veřejnou zakázku. Tou druhou je pak rovina, jež je „vně“ zadávacího řízení a v níž probíhá širší hospodářská soutěž mezi potenciálními dodavateli. V případě první roviny může být příkladem takového nedodržení postupu stanoveného zákonem např. situace, kdy zadavatel uzavře smlouvu s uchazečem, který však nedodržel požadavky stanovené zadávací dokumentací, a tedy měl být ze zadávacího řízení vyloučen. V takovém případě je zřejmé, že nedodržení postupu stanoveného zákonem bude ovlivňovat výběr nejvhodnější nabídky právě z hlediska užší soutěže mezi uchazeči. Z hlediska druhé roviny může být takovým případem situace, kdy zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví požadavky na prokázání kvalifikace, které však jsou nepřiměřené druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky, kdy důsledkem takového nedodržení zákonného postupu bude ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky právě v rámci širší soutěže, a může tak mít vliv na počet potenciálních uchazečů. Je možné doplnit, že zákon není ve svých ustanoveních stanoven striktně tak, že nedodržení stanoveného postupu může vždy působit buď v jedné, nebo ve druhé rovině, a to proto, že některá nedodržení mohou působit na ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky v obou výše uvedených rovinách.
121. Úřad na tomto místě opakuje, že nezákonné jednání zadavatele spatřuje v tom, že tento uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, kdy ve smlouvě zaručil vybranému uchazeči lhůtu na plnění veřejné zakázky minimálně o 11 dnů delší, než jak tomu bylo v původně stanovených zadávacích podmínkách, v důsledku čehož porušil ustanovení § 82 odst. 2 zákona. Jak bylo popsáno výše, možnost podstatného ovlivnění vnitřního okruhu uchazečů může být vlivem nezákonného postupu zadavatele dána typicky tehdy, pokud zadavatel pro plnění veřejné zakázky vybere uchazeče, jehož nabídka měla být v průběhu zadávacího řízení vyřazena, či naopak v průběhu zadávacího řízení vyřadí nabídku, která zcela odpovídala zadávacím podmínkám a jež pro zadavatele skýtala nejvýhodnější podmínky plnění. O tomto podstatném ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky je tak možné uvažovat výlučně ve vztahu k těm uchazečům, kteří reálně podali nabídku. Úřad uvádí, že k nezákonnému jednání zadavatele v šetřeném případě došlo až po výběru nejvhodnější nabídky, tj. fakticky až při samotném uzavření smlouvy na realizaci veřejné zakázky. Úřad dále konstatuje, že to, že zadavatel v rozporu se zadávacími podmínkami upraví ve smlouvě na veřejnou zakázku termín její realizace, nemohli pochopitelně uchazeči o veřejnou zakázku vědět, tzn. do jejich nabídek promítli původní termín pro splnění veřejné zakázky, tzn. „nejpozději do 28. 2. 2013“, a to i včetně vybraného uchazeče. Žádná z nabídek tudíž nemohla být (a ani nebyla) z důvodu „jiného termínu realizace veřejné zakázky“ ze zadávacího řízení vyřazena.

Úřad současně uvádí, že termín realizace veřejné zakázky nebyl předmětem hodnocení, tj. nebyl hodnotícím kritériem (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí), čili zadavatelem následně provedená změna tohoto termínu nemohla mít jakýkoliv dopad na výsledek hodnocení nabídek. Právě řečené znamená, že na výsledném hodnocení nabídek, kdy na základě základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky byla jako nejvýhodnější vyhodnocena nabídka podaná vybraným uchazečem, nemohla až ve smlouvě na veřejnou zakázku provedená změna termínu její realizace ničeho změnit, tj. nejvýhodnější nabídkou by byla „pořád“ nabídka vybraného uchazeče.

122. S odkazem na výše popsané tak nelze dospět k jinému závěru než k tomu, že je vyloučeno, že by zjištěné nezákonné jednání zadavatele spočívající v porušení § 82 odst. 2 zákona podstatně ovlivnilo, potažmo mohlo podstatně ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky ve vztahu k vnitřnímu okruhu uchazečů. Z pěti uchazečů, kteří podali na šetřenou veřejnou zakázku nabídku, nebyl žádný z nich ze zadávacího řízení vyloučen z důvodu nedodržení termínu pro splnění veřejné zakázky, jenž byl stanoven v původních zadávacích podmínkách. Zadavatelem provedená změna v termínu realizace veřejné zakázky taktéž nemohla mít vliv na výsledné pořadí nabídek, a to jednoduše z toho důvodu, že k ní došlo až po provedeném hodnocení. Pokud jde o „vnitřní rovinu“ zadávacího řízení, pak zde tedy evidentně absentuje podstatný vliv nezákonného postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky.
123. Jestliže bylo shora dovozeno, že ve vztahu k uchazečům, jež podali nabídku, nemělo nezákonné jednání zadavatele ani potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky, zabýval se Úřad dále tím, zda je zde dán podstatný vliv tohoto nezákonného jednání ve vztahu k „vnější rovině“ zadávacího řízení, čili ve vztahu k potenciálním dodavatelům, tzn. k subjektům, kteří do šetřeného zadávacího řízení reálně nepodali nabídku. K tomu Úřad konstatuje následující.
124. V posuzovaném případě nezákonný postup zadavatele spočívá, zjednodušeně řečeno, v tom, že zvýhodnil vybraného uchazeče, když mu na základě smlouvy zaručil delší lhůtu ke splnění veřejné zakázky, než jaká vyplývala ze zadávacích podmínek, se kterými se seznámili potenciální dodavatelé. Je tedy nezbytné postavit najisto, zda pokud by zadavatel takovou délku lhůty garantoval již v zadávacích podmínkách, mohl obdržet více nabídek, resp. zda zadavatelem v zadávacích podmínkách stanovená délka lhůty pro splnění veřejné zakázky mohla bez nejmenších pochyb potenciální dodavatele od podání nabídky odradit. Zadavatel zahájil zadávací řízení na šetřenou veřejnou zakázku dne 4. 9. 2012, přičemž původní lhůtu pro podání nabídek určil na 29. 10. 2012. Zadavatel současně v zadávací dokumentaci uvedl, že předpokládá, že smlouva na veřejnou zakázku bude uzavřena v průběhu měsíce října roku 2012, kdy stanovil, že mu předmět plnění veřejné zakázky bude vítězným dodavatelem předán nejpozději do dne 28. 2. 2013. Jak bylo Úřadem popsáno shora, pokud by zadavatel skutečně uzavřel smlouvu v průběhu měsíce října roku 2012, v extrémním případě již dne 29. 10. 2012, avšak s takovou variantou by bylo možno počítat za situace, kdy by zadavatel porušil zákon vzhledem k nedodržení blokační lhůty, realizace zadávacího řízení během jediného dne a v neposlední řadě za situace, že by prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 neposunul lhůtu pro podání nabídek na 12. 11. 2012, pak by měl vítězný dodavatel na její realizaci dokonce více dnů, než kolik měl následně podle smlouvy vybraný uchazeč. Úřad však uvádí, že vzhledem k okolnostem zadávacího řízení muselo být zřejmé, že s pravděpodobností hraničící s jistotou nebude možné smlouvu na realizaci veřejné zakázky v průběhu měsíce října uzavřít, a že tedy lhůta

pro splnění veřejné zakázky může doznat změn v podobě jejího zkrácení. Nicméně taková byla výchozí situace pro všechny dodavatele, kteří se o předmětnou veřejnou zakázku zajímali. Úřad má přitom za to, že tato skutečnost musela být zřejmá i potenciálním dodavatelům, tzn. subjektům, které se pravidelně účastní soutěží o veřejné zakázky a mají tak povědomí o průběhu zadávacího řízení a o reálnosti zadavatelem stanovených lhůt. Úřad proto dovozuje, že fakt, že potenciální dodavatelé neměli ze zadávacích podmínek úplnou jistotu, kolik dnů budou případně na realizaci veřejné zakázky v praxi mít, je nemohl odradit od podání nabídky. Jinými slovy řečeno z pohledu Úřadu nepředstavovalo možné reálné zkrácení lhůty pro splnění veřejné zakázky s ohledem na faktický průběh zadávacího řízení překážku tak zásadního charakteru, aby ty dodavatele, kteří skutečně měli zájem na získání veřejné zakázky a jejím plnění, odradila od podání nabídky. Úřad při svých úvahách vycházel i z předpokládané hodnoty veřejné zakázky, která činila částku 47 000 000,- Kč bez DPH. Z pohledu Úřadu se tak rozhodně jedná o veřejnou zakázku finančně zajímavou, která mohla vítěznému dodavateli generovat nezanedbatelný zisk. Vidina tohoto zisku přitom mohla dle názoru Úřadu převážit možné riziko, že pokud vítězný dodavatel nestihne předmět veřejné zakázky zrealizovat v zadavatelem původně určeném termínu, tzn. do 28. 2. 2013, bude muset nést negativní následky s tím spojené (peněžitě sankce); výše zisku tak převyšovala tyto sankce. Úřad proto shrnuje a opakuje, že potenciálním dodavatelům muselo být po seznámení se se zadávací dokumentací zřejmé, že lhůta pro realizaci veřejné zakázky bude odvislá od „rychlosti“ provedení zadávacího řízení. Dodavatelé však nebyli zadavatelem již předem zbaveni možnosti, že tuto lhůtu případně s ohledem na průtahy zadávacího řízení neupraví ve smlouvě na veřejnou zakázku tak, že tato bude poskytovat dostatek času pro její řádnou realizaci. Dle přesvědčení Úřadu tak ty potenciální dodavatele, kteří měli skutečně zájem na vysoutěžení šetřené veřejné zakázky, nemohla zadavatelem v zadávacích podmínkách stanovená „nejistá“ délka lhůty pro splnění veřejné zakázky od podání nabídky odradit. Nelze ani konstatovat, že pokud by zadavatel již v původních zadávacích podmínkách, tj. v zadávacích podmínkách v jejich znění do vydání dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012, zaručil stejnou minimální délku lhůty pro splnění veřejné zakázky, jakou pak garantoval ve smlouvě vybranému uchazeči, „přilákal“ by tímto k podání nabídky více dodavatelů, neboť jestliže by smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena již v průběhu měsíce října roku 2012, jak zadavatel dle jeho slov předpokládal, měl by vítězný dodavatel na splnění veřejné zakázky alespoň stejnou lhůtu, jako posléze vybraný uchazeč (byť si je Úřad vědom toho, že uzavření smlouvy na veřejnou zakázku v říjnu roku 2012 bylo prakticky nereálné). Úřad tedy, při zohlednění závěrů obsažených v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 13/2015-120 ze dne 23. 3. 2016, posoudil existenci podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky nezákonným jednáním zadavatele ve vztahu k délce lhůty pro splnění veřejné zakázky vymezené „původní“ lhůtou pro podání nabídek (tj. do 29. 10. 2012) a „původním“ termínem pro splnění předmětu veřejné zakázky (tj. do 28. 2. 2013), přičemž nemá za prokázané (neprokázal), že by zjištěný nezákonný postup zadavatele podstatně ovlivnil, potažmo byl způsobilý podstatně ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky.

125. Jak uvedl Úřad v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, potenciálním dodavatelům účastnícím se soutěží o veřejné zakázky muselo být ze zadávacích podmínek, a tedy již od počátku zadávacího řízení, zřejmé, že zadavatelem předpokládané lhůty vztahující se k termínu podpisu smlouvy, a tím i potažmo k délce realizace předmětu plnění

veřejné zakázky, nebudou s největší pravděpodobností dodrženy. Výše bylo konstatováno, že v průběhu šetřeného zadávacího řízení zadavatel dodatečnými informacemi k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012 prodloužil lhůtu pro podání nabídek do 12. 11. 2012, aniž by však současně posunul termín pro realizaci veřejné zakázky. Je tedy zřejmé, že předmětnými dodatečnými informacemi došlo fakticky ke zkrácení lhůty pro splnění veřejné zakázky. Úřad se nicméně ani v tomto případě nedomnívá, že by zkrácení této lhůty bylo způsobilé některé z potenciálních dodavatelů od podání nabídky odradit. Úřad uvádí, že z vymezení předmětu veřejné zakázky vyplývá, že tento spočíval v dodávce interiérového vybavení fakulty elektrotechniky a informatiky (viz bod 3. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tzn. v dodávce nábytku. Ze zadávací dokumentace, konkrétně z bodu 10. „Způsob hodnocení nabídek“, části 10.3 „K dílčímu hodnotícímu kritériu: **Vlastnosti předložených vzorků**“, plyne, že zadavatel požadoval po uchazečích předložit 8 vzorků nábytku, blíže specifikovaných v příloze č. 5, jež budou z jeho strany podrobeny hodnocení, přičemž předmětné vzorky mu měli uchazeči předložit nejpozději ve lhůtě pro podání nabídek (viz body 61. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad na tomto místě opakuje, že původní (prvotní) lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem stanovena na 29. 10. 2012, přičemž na základě dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 zadavatel danou lhůtu prodloužil. Z pohledu Úřadu nelze důvodně předpokládat, že by se potenciální dodavatelé rozhodli nepodat nabídku na plnění šetřené veřejné zakázky z důvodu, že zadavatel prodloužil lhůtu pro podání nabídek, v důsledku čehož zkrátil maximální možnou lhůtu pro plnění veřejné zakázky, neboť o této skutečnosti se potenciální dodavatelé dozvěděli 6 dnů před skončením původní lhůty pro podání nabídek. Právě řečené zdůvodňuje Úřad dále tím, že ti dodavatelé, kteří měli zájem zúčastnit se soutěže o veřejnou zakázku již od samotného počátku zadávacího řízení, a kteří tak „počítali“ s tím, že nabídku jako celek budou muset mít ke dni 29. 10. 2012 připravenou, nerezignovali na její podání „pouze“ z toho důvodu, že zadavatel shora specifikovanými dodatečnými informacemi ve svém důsledku zkrátil lhůtu pro realizaci posuzované veřejné zakázky. Je totiž třeba mít na paměti, že nejpozději spolu s nabídkou měli potenciální dodavatelé povinnost zadavateli předložit jím vyžadovaných 8 vzorků nábytku. Úřad je toho názoru, že v době „vydání“ předmětných dodatečných informací, k čemuž došlo jen 6 dnů před skončením původní lhůty pro podání nabídek, měli potenciální dodavatelé usilující o získání veřejné zakázky již od zahájení zadávacího řízení jejich nabídku téměř zkompletovanou a zadavatelem požadované vzorky nábytku vyrobeny, nebo již z jejich strany došlo ke značným investicím v souvislosti s přípravou nabídky. Za situace, kdy potenciální dodavatelé vložili do zpracování nabídky, zejména pak do výroby vzorků nábytku, nemalé investice, pak je tato skutečnost, zjednodušeně řečeno, „nutila“ k podání nabídky, jelikož jinak by pro ně tyto vzorky mohly být jen stěží využitelné, resp. „zpeněžitelné“. Na základě výše předestřených skutečností je tudíž Úřad toho názoru, že potenciální dodavatele, kteří měli skutečně zájem na plnění šetřené veřejné zakázky již od počátku zadávacího řízení, nemohlo zkrácení lhůty pro realizaci veřejné zakázky, k čemuž došlo na základě dodatečných informací k zadávacím podmínkám č. 6 ze dne 23. 10. 2012, s ohledem na časovou a finanční investici, kterou vynaložili na přípravu nabídky, odradit od podání nabídky. Konečně není možné dle Úřadu opomenout ani tu skutečnost, že, jak bylo uvedeno v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, posuzovaná veřejná zakázka byla, co se týče její předpokládané hodnoty, lukrativní, což mohlo bezesporu taktéž přispět k utvrzení potenciálních dodavatelů v tom, aby podali nabídku, navzdory tomu, že

výše uvedenými dodatečnými informacemi k zadávacím podmínkám došlo de facto ke zkrácení lhůty pro realizaci veřejné zakázky.

126. S odkazem na výše popsané Úřad konstatuje, že ani pokud jde o „vnější“ rovinu zadávacího řízení, neshledal, že by měl nezákonný postup zadavatele být jen potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Úřad pečlivě přezkoumal okolnosti případu, přičemž nemá bez nejmenších pochyb za prokázané, že by nezákonné jednání zadavatele negativně ovlivnilo okruh potenciálních dodavatelů. I s přihlédnutím k zásadě „in dubio pro reo“ proto Úřad dospěl k závěru, že zde ve vztahu k potenciálním dodavatelům absentuje potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
127. Úřadu přezkoumal možný vliv nezákonného postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky, a to jak rovinu vnitřní, tak rovinu vnější. V rovině vnitřní není možné shledat vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť změna termínu realizace veřejné zakázky byla zadavatelem provedena až ve smlouvě na její plnění, tj. tato změna nemohla ovlivnit výsledné pořadí nabídek, jakož neměla vliv ani na vyloučení žádného z uchazečů ze zadávacího řízení. Co se týče roviny vnější, ověřil Úřad vliv postupu zadavatele na potenciální dodavatele, přičemž nezjistil, že by tento postup mohl mít na okruh dodavatelů, kteří následně podali nabídku, jakýkoliv negativní dopad. Není zde tedy dán (splněn) znak ad 2) formální stránky skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona (viz bod 118. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
128. Úřad tedy, dbaje závěrů druhostupňového rozhodnutí, šetřený případ opětovně posoudil, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 8. 11. 2013 smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v jeho nabídce, přičemž mu v této smlouvě garantoval lhůtu pro realizaci veřejné zakázky v délce 119 dnů, čili minimálně o 11 dnů více, než kolik tato lhůta činila dle původně stanovených zadávacích podmínek, čímž vybraného uchazeče prokazatelně zvýhodnil, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v ustanovení § 82 odst. 2 zákona. Úřad ovšem, po pečlivém posouzení, neshledal ani potenciální vliv takového postupu zadavatele na výběr nejvhodnější nabídky, protože neshledal, že by došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
129. Úřad nad rámec výše uvedeného pro úplnost doplňuje, že již dále nevypořádával jednotlivé námitky zadavatele uvedené v jeho rozkladu, jak mu bylo druhostupňovým rozhodnutím uloženo (viz bod 44. odůvodnění tohoto rozhodnutí), jelikož tyto námitky by nemohly mít na výsledek tohoto rozhodnutí žádný vliv a jejich vypořádávání by tak bylo nadbytečné a nadto v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

130. Vzhledem k tomu, že Úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí konstatoval, že postupem zadavatele, jenž se týkal toho, že v rozporu s § 82 odst. 2 zákona uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, tedy jednáním zadavatele vymezeným v oznámení o zahájení předmětného správního řízení, nedošlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a nezjistil tedy důvody pro uložení sankce za jeho spáchání, rozhodl o zastavení předmětného správního řízení, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 17. listopadu 2172/15, 708 00 Ostrava - Poruba

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy